అన్వేషణ?

బొమ్మిడి అచ్చారావు

"అసలు నీకీ పాడు బుద్ధెలా పుట్టింది?" అడిగాడు నిరంజన్, విక్టర్‌ని.

"ఇది పాడు బుద్ధి కాదు బ్రదర్, బ్రహ్మాండమైన ఆలోచన. మీరిద్దరు సిద్ధంగా వున్నారా? రేపే బయల్దేరుదాం!" అన్నాడు విక్టర్.

"రేపేనా? అదెలా వీలవుతుంది? ప్రయాణానికి యేర్పాట్లు చేసుకోవాలి కదా!" అన్నాడు రాజు.

"ఏర్పాట్లా? ఇంట్లో జాగ్రత్తగా చెప్పి బయల్దేరుదామనుకొంటున్నారా? ఆఫీసు పనిమీద బొంబే వెళ్తున్నామని చెప్పేసి వచ్చెయ్యాలి!" అన్నాడు నిరంజన్.

"నీకేం, నువ్వలాగే చెపుతావు. బాధ్యతలు బరువులు లేనివాడివి. ఎక్కడికయినా వెళ్ళగలవు. ఏమైనా చెయ్యగలవు. బ్రహ్మచారివి."

నిరంజన్ నవ్వేసి, "బ్రహ్మచారిని కాదు బ్రదర్, పెళ్ళి కాలేదంతే! బాదరబందీ లుండకూడదని నేనే

ఎవాయిడ్ చేశాను పెళ్ళి! అవసరాలు తీరిపోతున్నాయి"
అన్నాడు.

విక్టర్ కల్పించుకుని, "రాజూ, నాకూ పెళ్ళయింది. అయితే నా పెళ్ళాం పిల్లలు, నా ఇల్లు అనుకుని ఎటాచ్ మెంట్స్ పెట్టుకుంటే మనం యెన్నటికీ పైకి రాలేం. మన కిది ఓ సువర్ణావకాశం. నిజంగా బంగారం కోసమే కదా మన ప్రయాణం. మనం కోటీశ్వరుల మయ్యాక మన భార్యల్ని బంగారంతో ముంచెత్తవచ్చు" చెప్పాడు.

రాజు ఆలోచనలో పడ్డాడు. అతని మనసు అటు యిటు వూగిసలాడే పడవలా వున్నది.

విక్టర్ ప్రతిపాదన చాలా ఆకర్షణీయంగా వుంది అత డిదివరలో నేవీలో పనిచేశాడు. తర్వాత కాంట్రాక్టు ముగించుకుని సివిల్ సర్వీస్‌లోకి వచ్చేశాడు. తనతో బాటు బ్యాంక్‌లో క్యాషియర్‌గా చేరాడు.

నిరంజన్ ఓ ప్రయివేట్ కంపెనీలో స్టెనోగా పని చేస్తున్నాడు. ముగ్గురు మంచి స్నేహితులు.

క్రితంరోజు పేపర్లో పడిన ఓ వార్తను విక్టర్, రాజు దృష్టికి తెచ్చాడు. అందులో బంగాళాఖాతంలో పది హేనునోజాల క్రితం కూలిపోయిన జంబోజెట్ విమాన శిధిలాల గురించిన ఆసక్తికరమైన వార్తను ప్రచురిం చారు.

శిధిలాలకోసం గాలిస్తున్న సిబ్బందికి బంగారంతో వున్న ఓ పెట్టె దొరికింది. ఆ పెట్టె చాలా పురాతన మైనది. శిధిలావస్థలో వుంది. బహుశా ఎప్పుడో యేదో నావలో ఆ బంగారం రవాణా చేయబడుతూ వుండివుండ వచ్చని, ఆ నావ నీటిలో మునిగిపోయినపుడో లేక సముద్ర దొంగలు తాము దొంగిలించిన బంగారం అక్ర

షంగా రవాణా చేసే సమయంలోనో ఆ పెట్టె సముద్రం పాలయిపోయి వుండొచ్చుననీ అధికారులు ఊహిస్తున్నట్టుగా ఆ వార్త సారాంశం!

ఆ వార్తను ప్రత్యేకంగా తనకెందుకు విక్టర్ చూపించాడో వెంటనే రాజు కర్థం కాలేదు. రాజును బయటకు తీసుకుపోయి విక్టర్ ఆ బంగారం గురించిన వివరాలు చెప్పాడు.

తాను నేవీలో పని చేస్తుండగా ఓసారి బొంబాయికి అరేబియన్ దేశాల నుంచి వస్తూన్న ఓ నావ తుఫాన్‌లో చిక్కుకుపోయి పగిలిపోయిందనీ, ఆ నావలో అక్రమంగా బంగారం రవాణా జరుగుతున్నట్టుగా తమకు సమాచారం అందిందనీ; తాము సబ్‌మెరైన్స్‌తో సముద్రంలో గాలించామనీ, శిధిలమైన నావ చెక్కలు, ముక్కలు తప్ప బంగారం తమకు కనిపించలేదనీ, అంతటితో గాలింపు చర్యలు ఆపివేశామనీ చెప్పాడు.

"అయితే ఆ నావ మునకకీ, యీ వార్తకీ యేమిటి సంబంధం?" అనడిగాడు తను.

అందుకు విక్టర్ మందహాసం చేసి, "ఆ నావలో ఆ రోజు అక్రమ రవాణా అయిన బంగారంలో కొంత భాగం యీ విమాన శిధిలాల అన్వేషణలో దొరికింది. మొత్తం ఎనిమిది పెట్టెల్లో బంగారం బొంబాయికి వస్తూన్నదని మాకు రిపోర్టు అందింది. ఇప్పుడు ఓ పెట్టె మాత్రం దొరికింది. తక్కిన ఏడు పెట్టెలు ఖచ్చితంగా సముద్ర గర్భంలోనే సురక్షితంగా వున్నాయి...." అన్నాడు.

"అంత ఖచ్చితంగా యెలా చెప్పగలవు? దరిమిలా అవి యెవరికయినా దొరికాయేమో....!" అనడిగాడు

తను.

విక్టర్ తల విదిల్చి, "ఉహుం! అందు కవకాశంలేదు. నేను రెండేళ్ళ క్రితంవరకూ నేవీలోనే వున్నాను కదా! నేవీ నుంచి వచ్చిన తరువాత కూడా నేవీలో వున్న మా స్నేహితులతో టచ్‌లో ఉన్నాను. తరచు ఉత్తరాలు వస్తూంటాయి. బంగారం విషయం తెలిస్తే నాకు వెంటనే తెలియపర్చమని నా ఫ్రెండుతో మరీ మరీ చెప్పివచ్చాను. కాని యింతదాకా ఆ విషయం తెలియలేదని మా వాడు రాస్తూన్నాడు" అన్నాడు.

"అయితే నీతోబాటు మరికొందరికి కూడా ఆ గోల్డు బాక్సులను గురించి తెలుసన్న మాట!"

"తెలుసు. అయితే అందరూ మా ఫ్రెండ్స్ సర్కిల్లో వాళ్ళే! మొత్తం నలుగురు. మనం ముగ్గురం. కలసి ఏడు గురం. ఎనిమిది బాక్సులకి ఓ బాక్స్ యెలాగో ప్రభుత్వం వశమైపోయింది. ఏడుగురికీ ఏడు బాక్సులు దక్కుతాయి. ఆ పెట్టెలోని బంగారం విలువ ఏభై రెండు లక్షల రూపాయి లుంటుందని లెక్క కట్టారు. అంటే మూడు న్నర కోట్లకు పైగా విలువగల బంగారం, కొద్దిపాటి శ్రమ పడితే మన వశమవుతుంది."

"ఈలోపల ప్రభుత్వమే సముద్రంలో వెతికించి ఆ పెట్టెల్ని వశపరచుకుంటే?"

"అసంభవం! ప్రభుత్వానికి బంగారు బాక్సులున్న సంగతి యెవరు చెపుతారు? మా స్నేహితులం అయిదు గురికే తెలుసా విషయం. వాళ్ళు ఎప్పటికీ చెప్పరు. శిధి లాలకోసమని, శవాలకోసమనీ గాలింపు చేస్తూన్న ఎయిరిండియా వాళ్ళు తెలియని బంగారం కోసం అనవస రంగా వెతుకులాట చేపట్టరు."

తనింకా యేవో సందేహాలు, అభ్యంతరాలు వెలిబుచ్చాడు. వాటన్నిటిని విక్టర్ తోసిపుచ్చేసి, "చూడు రాజూ, అవకాశం ఒకసారే వస్తుంది. వచ్చి నీ తలుపు తట్టి పిలుస్తుంది. నువ్వందుకోకపోయావో నీ దురదృష్టం! యే మాటా రేపు చెప్పు. రెండు రోజుల్లో బొంబాయి వెళ్దాం. అక్కడ్నించి స్పాట్ కి వెళ్ళొచ్చు. ఆ ఏర్పాట్లన్నీ నేను చూసుకుంటాను" అన్నాడు.

తను డైలమాలో పడిపోయాడు. అంత డబ్బు తను యెన్నాళ్ళు ఉద్యోగం చేసి సంపాదించగలుగుతాడు? జీవిత కాలం చాలదు. ప్రయత్నిస్తే యేం పోయింది? అనుకున్నాడు.

కాని, తను యిద్దరు పిల్లల్ని, భార్యని యెన్నడు వదిలి వుండలేదు. తమ కేంప్ వారం పడుతుందో, నెలే పడుతుందో! పైగా రిస్క్ తీసుకోవలసిన టాస్క్! ఇంత శ్రమపడ్డా ఫలితం దక్కుతుందా అన్నది అనుమానమే! వెనక ముందు ఆసరాలేని, తను పెళ్ళాం బిడ్డల్ని యిరుగు పొరుగువాళ్ళ రక్షణలో వదిలిపోవాలి!—అదీ రాజు సందేహానికి కారణం!

విక్టర్, నిరంజన్ కి కూడా యీ విషయం తెలియచేయటానికి అసలు కారణం—నిరంజన్ ఒంటరివాడు కావటమే కాక, గజయీతగాడు! ఆరడుగుల పొడవుతో దృఢమైన కండరాలతో యెలాంటి కష్టమైన పనినైనా చిరునవ్వుతో అవలీలగా చెయ్యగల సమర్థుడు! పైగా యిలాంటి అడ్వెంచర్స్ అంటే అందరికన్న ముందే తయారవుతాడు. మంచి స్నేహశీలి కూడా.

రాజు కూడా దుర్బలుడేం కాదు. దాదాపు అయిదడుగుల ఎనిదంగుళాల పొడవుతో ఎర్రటి ఛాయతో, పొడ

వుప తగ్గ శరీర సౌష్టవంతో బలిష్టంగానే కనిపిస్తాడు. నిజానికి వీళ్ళిద్దరి కన్న విక్టరే పొట్టిగా వుంటాడు. అయితే పొట్టివాళ్ళ కోవలోకి రాడు.... ఏవరేజ్ హైట్!

ముగ్గురి వయసు ముప్పయి ముప్పయి అయిదు సంవత్స రాల మధ్య వుంటుంది. అయినా చూడటానికి పాతికేళ్ళ యువకుల్లా యెప్పుడు హుషారుగా, అల్లరిచిల్లరిగా, తుళ్ళుతూ కేరింతలు కొడుతూ వుంటారు.

"నేను సిద్ధం!" అన్నాడు చివరకు రాజు.

2

బొంబే పోర్టు—

విక్టర్ నావల్ బేస్‌కి స్నేహితులిద్దర్నీ తీసుకువెళ్లాడు. గతంలో అక్కడ పనిచేసి వున్నందున పరిచయస్థులు స్నేహితులు చాలామంది విక్టర్‌ని చూసి ఆప్యాయంగా పలకరించటం, విష్ చేయటం, నవ్వుతూ షేక్‌హేండివ్వటం వంటి ఫార్మాలిటీస్‌తో దాదాపు రెండు గంటలు ఖర్చయిపోయాయి.

విక్టర్ నావల్ బేస్ సమీపంలో స్నేహితుల్ని నిలిపి తనొక్కడే లోపలికి వెళ్ళాడు. సివిలియన్స్ లోపలకు అనుమతించబడరు. విక్టర్ ఎక్స్‌సర్వీస్‌మన్ కావటంవల్ల అతనికలాంటి ఆటంకాలు లేవు.

పది నిమిషాల తర్వాత, యిద్దరు స్నేహితుల్ని వెంట బెట్టుకుని లోపలికి తీసుకువెళ్ళాడు విక్టర్.

నిరంజన్, రాజు పోర్టును, హార్బర్‌ని ఇదివరకు చూసివుండని కారణంచేత పరీక్షగా గమనిస్తూ విక్టర్ వెంట నడిచారు.

అధునాతనమైన ఒక భవనంలోపలికి వాళ్ళిద్దర్నీ తీసుకు

వెళ్ళాడు విక్టర్. విశాలమైన హాల్లో యూనిఫాంలో వున్న ఇద్దరు అఫిషియల్స్ కూర్చొని వున్నారు.

విక్టర్ వాళ్ళిద్దరికీ నిరంజన్‌ని, రాజుని పరిచయం చేస్తూ, వాళ్ళిద్దరి గురించి, "ఈయన కపాడియా, ఈయన సందీప్" అంటూ పరిచయం చేశాడు.

కపాడియా సన్నగా పొడవుగా వున్నాడు. వయసు నలభై సంవత్సరా లుండవచ్చు.

సందీప్ ముప్పయి యేళ్ళలో వున్నాడు. పచ్చగా దబ్బ పండు ఛాయతో బాగా ఎత్తుగా బలిష్టంగా వున్నాడు. ఎప్పుడూ చెరగని చిరునవ్వు తన సొత్తన్నట్టు మంద హాసం చేస్తూ వుంటాడు. రాజుకు అతను బాగా నచ్చాడు.

కపాడియా జోక్స్ కట్ చేస్తూ ముఖ్యంగా అమ్మాయిల గురించి మాట్లాడుతూ నిరంజన్ నాకర్షించు కున్నాడు.

అందరూ కలిసి హోటల్లో ఒక గది తీసుకున్నారు.

వాళ్ళ గంట సమావేశంలో చాలా విషయాలు దొర్లాయి. కపాడియా, సందీప్ యిదివరకు విక్టర్‌తో పనిచేసిన నలుగురు స్నేహితుల్లోని యిద్దరు. తక్కిన యిద్దర్లో ఒకతను సముద్ర ప్రమాదంలో చనిపోయాడు. మరొకతను విశాఖపట్నం నావల్ బేస్‌కు బదిలీమీద వెళ్ళి పోయాడు.

"నా ఫ్రెండొకతను 'గోల్డు డిటెక్టర్'ని రూపొందిం చాడు. మెటల్ డిటెక్టర్, రహస్యంగా దాచిన మారణాయుధాల్ని కనిపెట్టినట్టే యిది ఇరవై మీటర్ల పరిధిలో ఎక్కడయినా గోల్డు సంచీ ప్తమై వుంటే దాన్ని కనిపెట్టి మనకు చెపుతుంది. దానికి ఓ ఎర్ర బల్బు,

కాలింగ్ బెల్ వంటి సాధనం అమర్చబడి వుంటాయి. బంగారాన్ని కనిపెట్టిన వెంటనే బల్బ్ వెలుగుతుంది. బెల్ మోగుతుంది. బంగారం యే దిశలో వుందో డైరెక్షన్ కూడా ఏరో మార్క్ ద్వారా సూచిస్తూంది" చెప్పాడు సందీప్.

విక్టర్ హర్షధ్వానం చేశాడు. "వెరీగుడ్! మీరు ఎలర్ట్‌గా వుంటారని నాకు తెలుసు. ఇక బంగారం మనకి చిక్కినట్టే" అన్నాడు.

"అప్పుడే యేం చెప్పగలం? ఆ స్పాట్‌కి చేరేలోపల ఎన్నో అడ్డంకులు. ఎంతసేపు మనం భారత సముద్ర జలాల్లోనే వెతుకులాడాలి. పొరపాటున విదేశీ సముద్రజలాల బార్డర్‌లోకి వెళ్ళామా అక్కడి నేవీఫోర్స్ మనల్ని కాల్చి చంపుతుంది. ఎట్‌లీస్ట్ బందీలుగానైనా పట్టుకుని, మన దేశాన్ని సంజాయిషీ అడుగుతుంది. చాలా రిస్క్!" అన్నాడు కపాడియా.

"బొంబాయి చేరటానికి ఏభై కిలోమీటర్ల దూరంలో కదా షిప్ పగిలిపోయింది!? అవి మన సముద్రజలాలే!" సందీప్ చెప్పాడు.

"కరెక్టే! కాని, సముద్రపు ఆటుపోటులకి ఆ పెట్టెలు ఎటైనా కొట్టుకుపోయే అవకాశముంది కదా! నావ మునిగిపోయిన స్పాట్ నుంచి కనీసం యిరవైమైళ్ళ దూరంలో కదా గోల్డు బాక్స్ దొరికింది....!? ఏం చెప్పగలం!" అన్నాడు కపాడియా. అతని వాదన సబబుగానే వున్నదనిపించింది.

"మనకు బార్డర్ యెక్కడుందో తెలుసు కదా! సముద్ర విహారానికి బయల్దేరినట్టు మన నావలో సిబ్బందికి చెపుతాం. హైదరాబాద్ నించి స్నేహితులు వచ్చారని,

సముద్రయానం పట్ల వారికి చాలా ఆసక్తి వుండటంవల్ల బాంబే వచ్చారని చెపుతాం. ఎవరూ అనుమానించరు. ఇకపోతే ఓ మోటార్ బోటు మంచిది సిద్ధం చేసుకుందాం రేపు. ఆక్సిజన్ సిలిండర్లు, రబ్బరు ట్యూబులు, తదితర ప్రాణరక్షణ సరంజామా అంతా ముందుగానే బోట్లో అమర్చుకోవాలి! ఇందులో తొందరపాటు పనికిరాదు. అలాగే ఓ వారంరోజులకి సరిపడే ఆహారం కూడా సిద్ధం చేసుకుంటే మంచిది!...."

కపాడియా చెప్తుంటే సందీప్ అడ్డొచ్చి, "ఆహారం దేనికి? మనం ఏ రోజు కా రోజు క్వార్టర్సుకి చేరకపోతే మన హాయ్యర్ అథారిటీస్‌కి అనుమానం రావచ్చు...." అన్నాడు.

కపాడియా, విక్టర్ తలలూపారు. "కరెక్టే! అయినా రెండురోజులకి సరిపడే ఆహారం పట్టుకెళ్తే మంచిది. ఎందుకంటే రాత్రికి రాత్రి వెను తిరిగొచ్చేబదులు, రాత్రి సమయంలో గాలింపు చేయటానికి అనుకూలంగా వుంటుంది. రెండురోజులకోసారి హెడ్‌క్వార్టర్స్‌కి వస్తే సరిపోతుంది" అన్నాడు విక్టర్.

అతని ప్రతిపాదన అందరికీ నచ్చింది. ఆ పూటకు కపాడియా, సందీప్ కూడా ముగ్గురు స్నేహితులతో కలసి విందారగించారు.

తర్వాత మరో రెండుగంటల పాటు చర్చ జరిగాక కపాడియా, సందీప్ వెళ్ళిపోయారు.

3

"అదిగో....ఆ కుడివైపు సూర్యుడు కనిపిస్తున్నవైపు పోనివ్వు. అక్కడ్నుంచి అయితే షిప్ పగిలిపోయిన స్పాట్‌కి దగ్గరదారి!" అన్నాడు కపాడియా.

సందీప్ స్టీరింగ్ దగ్గరున్నాడు. బోట్‌ని కపాడియా సూచించినవైపు తిప్పాడు.

రాజు, విక్టర్, నిరంజన్ ఆసక్తిగా సముద్రంవైపు దృష్టి సారించి చూస్తూన్నారు. విక్టర్ యేదో చెప్పలేని టెనన్‌తో అనీజీగా ఫీలవుతున్నాడు. రాజు అతని చేతి మీద చెయ్యివేసి మృదువుగా నొక్కాడు.

"నెర్వస్ కాకు! దొరికితే దొరుకుతుంది. లేకుంటే సరదాగా సముద్ర విహారంచేసి హైద్రాబాద్ తిరిగి వెళ్ళి పోదాం" అన్నాడు నిరంజన్.

బోటు పైనుంచి వందమీటర్ల పొడవున్న నైలాన్ తాడుని నీటిలోకి వదిలారు. దానికి చివర ఓ అయిస్కాంత క్షేత్రం అమర్చిన ఇనుప రాడ్ వున్నది. ఆ బరువు నీటి అడుగు భాగానికి తాడును దించటానికి బరువుగా ఉపయోగపడుతుంది.

ఇనుప పెట్టెలుగాని సముద్రపు అడుగున వుంటే అయస్కాంతానికి ఆకర్షింపబడి రాడ్‌కి తగులుంది. వెంటనే బోట్ ఆపి, దాన్ని పైకి చేరుకుంటారు మిత్ర బృందం.

బోట్ వేగంగా దూసుకుపోతోంది.

ఓ బోట్ యెదురైంది వాళ్ళకు. దానిమీద నలుగురు యూనిఫాంలో వున్న నేవీ ఆఫీసర్స్ వున్నారు. కపాడియా వాళ్ళకు విష్ చేస్తూన్నట్టుగా టోపీ చేత పట్టుకుని గాల్లో రెండుసార్లు అయి యిటు ఆడించాడు.

అట్నుంచి వాళ్ళు కూడా టోపీలతో రిసీవ్ చేసుకొంటున్నట్టు టోపీలు గాల్లో ఆడించి నవ్వుతూ వెళ్ళి పోయారు.

అప్పుడు మధ్యాహ్నం ఒంటిగంట దాటింది.

సందీప్ లంచ్ ప్రపోజ్ చేశాడు. సందీప్, కపాడియా, విక్టర్ చికెన్ ఫ్రైతో రొట్టెలు తిన్నారు. రాజుకి రొట్టెలు తినే అలవాటు తక్కువ. నిరంజన్ కి యేదయినా ఒకటే! అతనుకూడా కపాడియా, విక్టర్ తో బాటు రొట్టెలు తీసుకొన్నాడు. రాజు కొద్దిగా రొట్టెలు పళ్ళు తీసుకున్నాడు.

లంచ్ అయిన తర్వాత అకస్మాత్తుగా నైలాన్ తాడుకేదో తగిలింది. అయిస్థాంతానికి యేదో అతుక్కున్నట్టు స్పష్టంగా తెలిసింది.

సందీప్ బోట్ వేగం బాగా తగ్గించేశాడు.

కపాడియా, విక్టర్ తాడును పైకి చేదుకోవటం మొదలుపెట్టారు. మరీ బరువుగా లేదు తగులుకొన్న వస్తువు. పైకి చేదుకోవటానికి పదినిమిషాలు పట్టింది. తీరా అయస్థాంతానికి ఆకర్షింపబడినవస్తువు శిధిలమైన విమానం రెక్క!

కపాడియా హుస్సురని నిట్టూర్చి, "జంబో జెట్ విమానం తాలూకు శిధిల భాగం! అనవసరంగా ట్రైయిన్ తీసుకున్నాం" అన్నాడు.

విమానం రెక్కని అయిస్థాంతం రాడ్ నించి విడదీసి మళ్ళీ సముద్రంలో పారేశాడు విక్టర్.

"మేమిద్దరం సోమరితనంగా కూచోలేకపోతున్నాం. మాకూ యేదయినా పని చెప్పు" అనడిగాడు రాజా విక్టర్ ని.

"అవసరపడినపుడు చెపుతానుగా. అంత దాకా కాసెట్ లో పాటలు వింటూ హాయిగా సముద్రం మీదికి దృష్టిని సారించి యెంజాయ్ చేస్తూండండి"

అన్నాడు విక్టర్.

కపాడియా మంచి ఇంగ్లీషు సాంగ్స్, హిందీ సాంగ్స్ ట్యూన్స్ వున్న కాసెట్సు, స్టీరియో రికార్డరుతో బాటు తెచ్చాడు. మిత్రులకి అది మంచి కాలక్షేపంగానే వున్నది.

రాజుకయితే అప్పటికే యింటి బెంగ పట్టుకున్నది. ఇల్లు వదిలివచ్చి మూడు రోజులయిపోయింది. నాలుగు రోజుల్లో తిరిగొస్తానని భార్యని ఒప్పించి వచ్చాడు. ఆమె తనని వదిలి ఒక్కరోజు కూడా వుండలేదు. పైగా వాళ్ళ ఆలనపాలన చూసేవాళ్ళెవరూ లేరు.

చీకటిపడింది.

విక్టర్ ఆనందంగా అరిచి చెప్పాడు: "షిప్ మునిగి పోయిన ప్రాంతం చేరుకోబోతున్నాం" అని.

కపాడియా, సందీప్ కూడా పరికించి చూసి, "ఎస్, స్పాట్‌కి చేరుకుంటున్నాం" అన్నారు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో బోట్ అటు యిటు విపరీతంగా వూగింది.

సందీప్ స్టీరింగ్ ఫర్మ్‌గా పట్టుకుని, "జాగ్రత్తగా కూచోండి. వేవ్స్ వస్తున్నట్టున్నాయి...." అన్నాడు బిగ్గరగా.

కపాడియా, విక్టర్ సముద్రంవైపు పరిశీలనగా చూసి "సమీపంలో యెక్కడా వాయుగుండం కేంద్రీకృతమైన లక్షణాలు కనిపించటంలేదు. సముద్రం ప్రశాంతంగానే వుంది" అన్నారు.

నిరంజన్, రాజు మొదట కొద్దిగా కంగారుపడినా, వాళ్ళ మాటలకు తేరుకున్నారు.

మరోసారి బోట్ ఊగిసలాడింది. ఈసారి ఇదివరకటి

కన్నా ఉధృతంగా వూగింది.

సందీప్ కళ్ళు చికిలించి చూశాడు. ఇంజన్ పక్కగా నీట్లో యేదో తల పైకెత్తి మళ్ళీ మునిగింది. ఆ కాస్త సేపట్లోనే సందీప్‌కి అదేమిటో చూచాయగా అర్థమయింది.

"మైగాడ్! షార్క్....." అనుకున్నాడు. కాని పైకి అనలేదు. బోటు మళ్ళీ ఎఫెక్టయితే చూద్దామనుకున్నాడు.

ఈసారి ఇంజను పక్కనున్న పడవ భాగాన్ని బలంగా కొట్టింది షార్క్. ఆ దెబ్బకు బోటు తలకిందులు కావలసిందే! కానీ సందీప్ చాలా అలర్టుగా వున్నాడు. స్పీడు అడ్జస్ట్ చేస్తూ స్టీరింగ్ కంట్రోల్ చేస్తున్నాడు.

కపాడియా షార్క్‌ని స్పష్టంగా చూశాడు. వెంటనే యారోగన్ అందుకున్నాడు. అందులో ఒకేసారి అయిదు బాణాలు గుప్పించటానికి వీలుంది. యారోస్ లోడ్ చేసి సిద్ధంగా గన్ పట్టుకుని నిల్చున్నాడు కపాడియా.

షార్క్ మళ్ళీ తలెత్తింది!

అంతే! ఒక్కసారిగా గన్ ఆపరేట్ చేశాడు కపాడియా.

ఒకసారి అయిదు బాణాలు షార్క్ శరీరంలో మహా వేగంగా పోయి గుచ్చుకున్నాయి.

నీటిలో ఒక్కసారిగా పెద్ద అలజడి!

షార్క్ రెండుసార్లు బోట్‌ని బలంగా మోదింది. ఆ తర్వాత దూరంగా చెదిరిపోయినట్టు నీటిజాడనిబట్టి గ్రహించారు కపాడియా, విక్టర్.

"షార్క్ గాయపడి పారిపోయింది. ప్రస్తుతానికి గండం గడిచినట్టే!" అన్నాడు సందీప్.

కపాడియాతోబాటు తక్కిన ముగ్గురూ తేలిగ్గా ఊపిరి

వదిలారు.

కపాడియా మేప్ విప్పి బల్లమీద పరిచాడు. అప్పటికి బాగా చీకటి పడిపోయింది.

4

"గోల్డు డిటెక్టర్ నుంచి ఎలాంటి సూచనలు లేవు. అంటే గోల్డు బాక్సులు యీ ప్రాంతాల యెక్కడా లేవన్నట్టే!" అన్నాడు విక్టర్ సాలోచనగా, మేప్ మీదినుంచి తలెత్తి చూసి.

డిటెక్టర్ నించి ఎలాంటి కమ్యూనికేషన్స్ రావటం లేదు.

"మెటల్ డిటెక్టర్ కూడా వెంట తెచ్చుకొని వుండాల్సింది. గోల్డు ఓపెన్ గా లేదుకదా! ఐరన్ బాక్స్ లోపల కదా వుండేది!?" అన్నాడు రాజా.

కపాడియా భుజం చరుచుకొని, "డామిట్! పెద్ద రాంగ్ స్టెప్ వేశాం. రేపు మళ్ళీ రావలసిందే! ఈరోజు తిరిగి వెళ్ళిపోవటమే క్షేమకరం. రేవు మెటల్ డిటెక్టర్ కూడా వెంట తెచ్చుకుందాం!" అన్నాడు.

విక్టర్ సందీప్ వంక చూసి, "మనం షిప్ రెక్డ్ ఏరియానే కదా యిప్పుడు పరిభ్రమిస్తున్నాం!?" అనడిగాడు.

"ఎగ్జాక్ట్లీ! అప్పుడే నాలుగు రౌండ్స్ వేశాను. అయిదో సర్కిల్ కూడా పూర్తికావస్తోంది. స్పాట్ కి అరవై మీటర్ల దూరం వరకు రౌండ్స్ వేశాను" అన్నాడు సందీప్.

"హెడ్ క్వార్టర్సునించి నూటఇరవై కిలోమీటర్లు వచ్చేశాం. పైగా యీ మీటర్ లో మరో నలభై కిలోమీటర్లు కేవలం రౌండ్స్ వేయుటానికే చూపిస్తోంది. ఈ

స్పాట్ కొచ్చి గంటన్నర దాటింది. కానీ యేమాత్రం ఫలితం కనిపించలేదు" అన్నాడు సందీప్ స్టీరింగ్ పక్క నున్న మీటర్ లో చూస్తూ.

అందరిలోను నిర్లిప్తత, నిరాశావాదం చోటుచేసు కున్నాయి. డిన్నర్ అయిందనిపించారుగాని యెవరూ సరిగా తినలేదు.

రాత్రి తొమ్మిది గంటలు అయింది.

బోట్ చాలా మెల్లగా రౌండ్స్ వేస్తోంది.

"ఇప్పుడు వెనుతిరిగి వెళ్ళితే తెలతెలవార్తూండగా హెడ్ క్వార్టర్స్ చేరుతాం. కాని దానివల్ల ప్రయోజన మేమిటి? మళ్ళీ తిరిగి రావాల్సిందేకదా!" అన్నాడు విక్టర్.

"కరెక్టే! కాని మనకి మెటల్ డిటెక్టర్ అవసరం కదా!" అన్నాడు కపాడియా.

విక్టర్ తలవిదిలించి, "మనవెంట డైవింగ్ డ్రెస్, ఆక్సిజన్ సిలిండర్సు వున్నాయికదా! నేను నీటి అడుగున పరిశోధిస్తాను. అప్పుడు ఏ డిటెక్టరూ అవసరముండదు" అన్నాడు.

సందీప్ వారించి, "స్పాట్ కరెక్టుగా లొకేటయితే తప్ప నీటి అడుగున వెతకటం వృధాశ్రమ! ఎనర్జీ వేస్టు!" అన్నాడు.

తక్కిన వాళ్ళు తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నారు. వచ్చి నంత దూరం వెనక్కి వెళ్ళి, మళ్ళీ అదే లొకేషన్ లోకి మర్నాడు రావటం ఎంతవరకు సమంజసంగా వుంటుందో ఆలోచిస్తున్నారు. సందీప్ చెప్పినట్టు వృధా శ్రమ కాదు గదా! అనిపించింది.

అకస్మాత్తుగా వాతావరణంలో ఏదో మార్పు

స్పష్టంగా కనిపించింది. చల్లటి గాలి నరాల్ని జివ్వు మంటూ వీస్తోంది. హోరుమన్న శబ్దం అలలమీదుగా తేలి తేలి వస్తోంది.

కపాడియా కళ్ళు చికిలించి చూశాడు చీకటి రాత్రులు. చుక్కల వెలుగు చాలా అస్పష్టంగా సముద్రంమీద పరుచుకొని వుంది. సందీప్ కూడా స్పష్టంగా విన్నాడు ఆ హోరు. విక్టర్ కికూడా అది చిరపరిచితమైన హోరే!

ముగ్గురు ఒకరి ముఖాలొకరు చూసుకున్నారు.

"వాయుగుండం!" అన్నాడు కపాడియా. అందర్లోను అతనే పెద్దవాడు, అనుభవజ్ఞుడు కావటంతో అతను చెప్పిందానికి తిరుగులేదని అక్కడున్న అందరికీ తెలుసు.

"ఇప్పుడెలా?" అన్నాడు రాజు. అతనికి యెందుకొచ్చానో అన్న పశ్చాత్తాపం తలెత్తి క్షణాల్లో మనసంతా ఆక్రమించుకున్నది. సముద్రమధ్యలో, జనసంచారానికి నూటయిరవై కిలోమీటర్ల దూరంలో వున్నారు.

నిరంజన్ మాత్రం నిమ్మకు నీరెత్తినట్టున్నాడు.

బోట్ దిగువకు అలల తాకిడి వచ్చేసిన గుర్తుగా బోట్ అటు యిటు ఊగింది. కపాడియా నీటిమీదుగా దృష్టిసారించి, "అందరు డైవింగ్ డ్రస్ వేసుకొని, సిలిండర్స్ వీపుకి అరేంజి చేసుకోండి!" అన్నాడు గంభీరంగా.

రాజు గుండె ఝల్లుమన్నది. "నాకు ఈత సరిగా చేతకాదు. ఎప్పుడో చిన్నప్పుడు చెరువులో యీదేవాడ్ని, అంతే!" అన్నాడు.

కపాడియా, సందీప్ ఆశ్చర్యంగా చూశారు. "ఆ మాట యిప్పటిదాకా మాతో చెప్పలేదేం విక్టర్?!"

అనడిగారు.

"నాకూ తెలియదు" అన్నాడు విక్టర్.

బోట్ ఈసారి చాలా వేగంగా ఊగిసలాడింది. సందీప్ బోట్‌ని వెనక్కి తిప్పి, వాయుగుండం కేంద్రీకృతమైన దిశకు వ్యతిరేక దిశలో బోట్‌ని పోనిస్తున్నాడు. అది హెడ్ క్వార్టర్స్‌కు పోయేదారి కాదని అతనికి తెలుసు. కాని గత్యంతరం లేదు. ప్రాణరక్షణ ముఖ్యం!

అందరు డైవింగ్ డ్రస్ వేసుకొని సిలిండర్లు వీపుకు కట్టుకుంటున్నారు. అవసరమైతే నీటి అడుగున దాగి ప్రాణాలు కాపాడుకోవాలని వాళ్ళ ఉద్దేశం! కాని నీటిలోనే అల్లకల్లోల స్థితి ఏర్పడిందిప్పుడు.

అలల వేగం హెచ్చింది. నిలువెత్తు అలలు లేచి సగంలో విరిగి సముద్రంలో పెద్ద శబ్దం చేస్తూ పతనమవుతున్నాయి. రాను రాను అలల వేగం, హోరు హెచ్చాయి. వాయుగుండం తుఫాన్‌గా మారటానికి ముందు స్థితి!

రాజూ వంక చూసి కపాడియా చెప్పాడు. "మీరు రబ్బరు ట్యూబులు రెండు మీతో సిద్ధం చేసుకోండి! మునిగిపోకుండా వాటి ఆధారంతో ఏదైనా తీరం చేరుకోవచ్చు....!" అని అతనంటుండగానే బోట్ మహా వేగంతో ఊగిసలాడింది. సందీప్ ఎంత కంట్రోల్ చేయాలన్నా శక్తికి మించిన పనయ్యింది.

అటు యిటు ఒరిగిపోతోంది బోట్. వందమీటర్ల నైలాన్ తాడును పైకి చేదారు! దాన్ని ఒకరితో మరొకరికి నడుములకి కట్టుకున్నారు. ట్యూబులు సిద్ధం చేసుకున్నారు.

సందీప్ చివరిసారిగా స్టీరింగ్ కంట్రోల్ చేయటానికి చేసిన ప్రయత్నం ఫలించలేదు. తాడి ప్రమాణం ఎత్తున రెండు పెద్ద అలలు ఒక్కసారిగా బోటుమీద పడ్డాయి.

అంతే—!

బోటు చటుక్కున తలక్రిందులయిపోయింది. ఒకేసారి అందరు సముద్రంలో పడిపోయారు. పడిపోబోయేముందు హెచ్చరిక చేసుకున్నారు. ఎట్టి పరిస్థితిల్లోను నడుముకు కట్టుకున్న తాళ్ళను వదిలిపెట్టకూడదని పెద్దగా అరచి చెప్పాడు కపాడియా.

రాజు తనతో తీసుకున్న రెండు రబ్బరు ట్యూబుల్ని చేతుల కిందుగాను పొట్ట కిందుగాను వచ్చేటట్టు అమర్చుకున్నాడు. అతన్ని ఎందుకో తను బతకనేమోననే అనుమానం వేధిస్తోంది.

5

పదినిమిషాలుకూడా గడవలేదు.

ఇంతలోనే ఒకరినుంచి మరొకరికి సంబంధాలు తెగిపోయాయి. వాళ్ళ నడుములకు కట్టుకున్న నైలాన్ తాడును జలచరాలు కొరికేశాయేమో, ఒక్కొక్కరి నడుముకు అటు యిటు తాడు ముక్కలు వేలాడుతూ కనిపించాయి.

ముందుగా భయపడిపోయినవాడు విక్టర్! అతను బాధపడింది తన గురించి కాదు. తన బలవంతంమీద బయల్దేరి వచ్చిన రాజాను గురించి.

అతనికి యీత సరిగా రాదు. మునిగింది చెరువో, కాలవో కాదు—సముద్రం! ఒకటి, రెండు కిలోమీటర్లు కాదూ - వందలకొద్దీ కిలోమీటర్లు యీదాలి! మామూలు సముద్రంకాదు—తుఫాన్లో చిక్కిన సముద్రం!

విక్టర్ యిలా ఆలోచిస్తూండగానే యేదో పెద్ద జలచరం అతనివైపు నోరు తెరుచుకొని రావటం కనిపించింది. దాన్నుంచి తప్పించుకోవటానికి మరో పక్కకు తిరిగి వేగంగా ఈదసాగాడు. కాని అది అతని వెంట నంటి మహా వేగంగా వస్తోంది.

విక్టర్ యీదుతూనే తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు? అది ఏమిటి? సొరచేపా, లేక ఏదైనా భయంకరమైన సముద్ర జీవా? యేమో, అలాంటిదాన్ని యెప్పుడూ చూడలేదు తను. పిక్క బలంకొద్దీ మహా వేగంగా యీదుతూ ముందుకు సాగుతున్నాడు విక్టర్.

కపాడియా, అవలీలగా సముద్రాన్ని ఈదుతున్నాడు. రాను రాను సముద్రమంతటా వాయుగుండం తాలూకు ప్రభావం వ్యాపిస్తున్నట్టుగా అతను గ్రహించాడు. ముందుకు సాగిపోతున్నవాడల్లా చుట్టూ చూశాడు.

కొద్దిసేపట్లో వర్షం పడే సూచనలు కనిపిస్తున్నాయి. వర్షం మొదలయ్యేలోపల ఎంత దూరం యీదగలరు? చాలా కష్టం! కొద్దిగంటల పాటయితే నీటి అడుగున యెలాగో గడిపేయవచ్చు.

తను గతంలో సబ్ మెరిన్‌లో పనిచేశాడు. నీటిలో గడపటం తనకి బాగా అలవాటు. తనెలాగైనా బయట పడగలడుగాని, తక్కిన వాళ్ళ సంగతే అనుమానం.

కపాడియా యిలా ఆలోచిస్తూనే వేగంగా ముందుకు యీదుతున్నాడు. సరిగ్గా అప్పుడే సన్నటి తుంపర మొదలయ్యింది.

మిగతా వాళ్ళతో సంబంధం పూర్తిగా తెగిపోయిందని తెల్సుకోవటానికి రాజుకెంతో సేపు పట్టలేదు. అతనిలో సన్నగా వణుకు మొదలయ్యింది.

చేతుల మధ్య ఓ రబ్బరు ట్యూబు, పొట్ట దిగువున మరో ట్యూబు అతన్ని నీటిమీద తేల్చగలిగాయేగాని, ఉవ్వెత్తున లేచిపడుతున్న అలల తాకిడికి విపరీతమైన వేగంతో ఎటో తెలీకుండా విసిరివేయబడుతున్నాడు.

ఇంతలో చేతులకు అంతదాకా ఆధారంగా నిలిచిన ట్యూబ్ అలల వేగానికి ఎటో కొట్టుకొనిపోయింది. ఇక మిగిలింది పొట్ట దిగువ అమర్చుకున్న ట్యూబు మాత్రమే! దాన్ని జారిపోనీకుండా చూసుకోవాలని విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నాడు రాజు.

పొట్ట దిగువకు నీటిని రెండు చేతుల్తోను లాక్కుంటూ కాళ్ళు తపతప కొడుతూ తన ప్రయత్న లోపం లేకుండా రాజు యీదటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. కాని ఎంతో దూరం పోకుండానే ఎక్కడినుంచో ఓ అల వచ్చి ఏదో పక్కకు విసిరికొడుతోంది. మొహాన్ని నీళ్ళతో ముంచెత్తుతోంది. ఊపిరి అందటంలేదు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో - ఓ నిలువెత్తు అల అతన్ని నీటిమీద ఎత్తి కుదేసింది. అంతే. అంతదాకా అతన్ని నీటిమీద తేలటానికి ఆలంబనగా మిగిలిన రెండో ట్యూబ్ కూడా అతన్నుంచి జారిపోయింది.

చీకటి — పైనుంచి సన్నని తుంపర! — ఆయాసం అతన్ని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేశాయి.

నీటిమీద తేలటం అసాధ్యం అని తేలిపోయింది. ఆ చివరి క్షణాల్లో రాజు ఒకేఒక మంచి పని చేశాడు. మాస్క్ ముఖానికి తగిలించేసుకొని ఆక్సిజన్ సిలిండర్‌కి కనెక్షన్ యిచ్చుకున్నాడు. ఊపిరి అందింది. కాని నీటిలో మునిగిపోయి అంతకంతకు నీటి అడుగు భాగానికి వేగంగా దిగిపోసాగాడు.

6

విక్టర్ ఆ సముద్రపు జీవినుంచి తప్పించుకోవటానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నాడు.

కాని అది అతనిమీద పగబట్టినట్టు విడవకుండా వెంటాడుతోంది. దాని వైపు తేరిపార చూడటాని క్కూడా అవకాశం దొరకలేదు. కాని అది సొర చేప కాదు. అలాంటిదే మరో చేప కావచ్చు.

నోరు తెరుచుకొని, భయంకరంగా వున్న దాని ముఖం ఖడ్గమృగం ముఖాన్ని తలపింప చేస్తున్నది. దాదాపు పదిఅడుగుల పొడవుతో ఆరడుగుల వెడల్పుతో విచిత్రాకృతిలో వున్నదాజీవి! ఏదో తిమింగలం జాతి జలచరంలాగా వున్నది.

విక్టర్ యిక తన అంతిమ ఘడియలు సమీపించా యనుకున్నాడు. అప్పటికే అతను బాగా అలిసిపోయాడు. వడుముకు కట్టుకున్న ఆక్సిజన్ సిలిండర్ బరువు గమన వేగాన్ని గణనీయంగా తగ్గించి వేసింది. అయినా వీలయి నంత వేగంగా ముందుకు ఈదుకుంటూనే పోతున్నాడు.

విక్టర్ మాస్క్ ముఖానికి తగిలించుకున్నాడు. సిలిండర్ నుంచి ఆక్సిజన్ కి కనెక్షనిచ్చుకున్నాడు. నీటి కింది భాగానికి మెల్లిగా ప్రయాణం మొదలెట్టాడు.

చిత్రమేమిటంటే ఆ జలచరంకూడా నీటి అడుగు భాగానికొచ్చి విడవకుండా అతన్ని వెంబడిస్తోంది.

విక్టర్ దాని బారినుంచి తప్పించుకోవాలని వేగంగా, మరింత అడుగువరకు మునిగిపోయాడు. కాని ఆ జల చరంకూడా అతన్ని అంతే వేగంతో వెంబడిస్తోంది. నోరు తెరుచుకొని మహా వేగంగా అతన్నందుకోవాలని ప్రయత్నిస్తోంది.

విక్టర్ దుస్తులు తడుముకున్నాడు. చేతికి బటన్ నైఫ్ తగిలింది. ఆ చిన్న ఆయుధంతో ఆ పెద్ద జలచరాన్ని మట్టుబెట్టడం సాధ్యంకాదు. అయినా ఆపద సమయంలో అంతకన్న మరో మార్గం లేదు! అప్పటికే అది అతని కాలు అందుకోవటానికి సిద్ధంగా వుంది!

విక్టర్ గిర్రున తిరిగాడు. సరిగ్గా అతను దానికి ముఖాముఖి వచ్చాడు.

మెరుపు వేగంతో బటన్ నైఫ్ పైకితీసి బటన్ నొక్కాడు. దాదాపు అడుగు పొడవున్న పదునైన కత్తి బయటికొచ్చింది.

నోరు తెరుచుకొని వున్న ఆ జలచరం నోటిలోను, కళ్ళలోను చాకుతో ఇష్టమొచ్చినట్లు పొడిచేశాడు.

సముద్రపు నీరు ఆ ప్రాంతంలో ఎర్రగా మారిపోయి భయంకరంగా కనిపించింది.

జలచరం బాధతో మూలిగింది. రెట్టించిన కోపంతో అతనిమీదకు రాబోయింది. కాని కళ్లు కనిపించక, ఆ వేగంలో తల్లకిందు లయిపోయింది.

అదే అవకాశంగా మళ్ళీ చాకుతో దాని శరీరాన్ని బాగా గాయపరిచాడు విక్టర్. వెల్లకిలా తేలిపోయిందా జలచరం.

ప్రాణం పోయిందని గ్రహించి తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు విక్టర్.

ఇదివరలో జలాంతర్గాముల్లో సంచరించి వుండటంవల్ల నీటి అడుగు భాగంలో దాక్కోవటం బాగా అలవాటు పడింది. తుఫాన్ తగ్గిపోయేవరకు నీటి అంతర్భాగంలో గడిపెయ్యటమే క్షేమకరమనిపించిం దతనికి.

తలకు చుట్టుకున్న మాస్క్ పైభాగంలో బాటరీతో

పనిచేసే బల్బుంది. దాని వెలుగులోనే అతను జలచరాన్ని చూడగలిగాడు. దాన్ని వేటాడగలిగాడు. లేకుంటే నిశ్శబ్దంగా అది తనని తినేసి వుండేది.

బల్బు వెలుగులో వాటర్ ప్రూఫ్ వాచ్ చూసుకున్నాడు. రాత్రి పదకొండున్నర కావస్తోంది. తాము సముద్రంలోకి దూకేసి రెండున్నరగంటలయ్యింది.

అతని ఆలోచనలు మళ్ళీ రాజుమీదికి తిరిగాయి. పాపం ఎలా వున్నాడో! బతికి వున్నాడో లేదో! ఈత రాదు సరికదా, సముద్రంలో మనుషుల్నే తినేయగల జంతువులుంటాయనే సంగతి అతనికి తెలియదేమో కూడా.

ఉపరితలంమీద వాన వేగం బాగా హెచ్చింది. ఆకాశం సముద్రం కలిసిపోయినట్టు కనిపిస్తోంది. కుండపోతగా వర్షం! హోరున సముద్ర ఘోష!

సందీప్ సముద్రంపై ఈదుతూనే మిత్రులకోసం వెతుకుతున్నాడు.

ఎవరో నీటిమీద పెద్ద చారలు వేసుకుంటూ దూరంగా యీదుతూ పోవటం గమనించాడు సందీప్. రాజు కాదు కదా! వుత్సాహంతో వేగంగా అటు యీదుకుంటూ వెళ్ళసాగాడు.

వర్షం జోరు, గాలి హోరు హెచ్చాయి. సముద్ర ఘోష గుండె లొల్లి అదరగొడుతోంది. ఉవ్వెత్తున్న అలలు లేచిపడుతున్నాయి.

అతి కష్టంమీద సందీప్ ఆ వ్యక్తిని చేరుకున్నాడు. అతను రాజు కాదు—నిరంజన్!

నిరంజన్ కూడా సందీప్ని చూసి ఆనందంగా కేక పెట్టాడు. అతనికి కొండంత బలం వచ్చింది.

"రాజు కనిపించాడా?" అడిగాడు సందీప్.

"నేనూ అదే ప్రశ్న మిమ్మల్ని అడగాలనుకొంటున్నాను" అన్నాడు నిరంజన్.

"కపాడియాగాని, విక్టర్ గాని...."

"ఊహుం ఎవరూ కనిపించలేదు."

"దూరంగా ఏదో దీపంలా కనిపిస్తోంది."

సందీప్ నీటిమీద కనిపిస్తూన్న లైటు వంక సూచించాడు. నిరంజన్ కూడా చూశాడు. నీటిమీద ఏదో తేలి వస్తూన్నట్టు కనిపిస్తోంది.

"ఈ తుఫాన్ లో యేదో బోట్ వస్తున్నదే" చిత్రంగా లేదూ....?" అన్నాడు నిరంజన్.

వెలుతురు క్రమంగా దగ్గరకొస్తోంది. వర్షం బాగా జోరుగా కురుస్తోంది. ఉవ్వెత్తున అలలు లేచిపడుతున్నాయి. సందీప్, నిరంజన్ నీటిమీద యెగిరి అంత దూరంలో పడ్డారు.

నిరంజన్ మునిగి అయిదు నిమిషాలవరకు పైకి రాలేకపోయాడు. నీళ్ళు తాగేసినట్టున్నాడు. ముక్కులోకి కూడా నీళ్ళుపోయినట్టుంది, ఉక్కిరిబిక్కిరై పోయి కాళ్ళు తపతప కొట్టుకుంటున్నాడు.

సందీప్ చాలా వేగంగా అతన్ని చేరుకొని అతని జుట్టుపట్టి నీటిమీదకి లాగాడు. నిరంజన్ కాసేపటివరకు తేరుకోలేకపోయాడు.

"మాస్క్ వేసుకోవలసింది.........!?" అన్నాడు సందీప్.

"అలల తాకిడికి మునిగిపోయాను. మాస్క్ వేసుకునేటంత వ్యవధి లేకపోయింది."

"నీళ్ళు బాగా తాగేశావా?"

"ఎంతో కాదు__కొద్దిగా!"

"అసలే ఉప్పునీరు. కడుపులో వికారం పుడ్తుంది."

"తప్పనిసరి!"

"అరె—యిందాకా కనిపించిన లైట్ యిప్పుడు కనిపించదే...." సందీప్ కళ్ళు చిట్లించి చూశాడు. నిరంజన్ కూడా అటు చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు.

బోట్‌లా కనిపించిందే? ఏమయింది? ఇందాకా ఎగిసిన అలల తాకిడికి మునిగిపోయిందా? అంతుబట్టలేదు వాళ్ళకి!

సరిగ్గా అప్పుడే కపాడియా గొంతు చాలా దయనీయంగా వినిపించింది. సందీప్, నిరంజన్ నిర్ఘాంతపోయి ఆ గొంతు వినిపించినవైపు చకచక అంగలు వేసుకుంటూ ఈదుకుంటూ సాగిపోయారు.

7

నీటి ఉపరితలంమీద బాగా వర్షం పెంచ్చిన కారణంగా నీటి అడుగు భాగానికి మునిగి క్రింది భాగంవైపు డైవ్ చేయసాగాడు కపాడియా. కాని, అతను పాతిక మీటర్లు దిగాడో లేదో ఒక్కసారిగా ఇరవై ముప్పై చేపలు అతన్ని చుట్టుముట్టాయి.

కపాడియా మొదట నిర్లక్ష్యం చేశాడు. కాని అవి సొరచేప పిల్లలని, మనిషిని కొరుక్కు తినేస్తాయని అతను గ్రహించేలోపల అవన్నీ అతని చుట్టూ వలయాకారంగా యేర్పడిపోయాయి. నోళ్ళు తెరుచుకుని అతని మీదిమీదికి వచ్చేశాయి.

వాటికి చిక్కితే తనని సజీవంగానే కొరుక్కుతినేస్తాయని కపాడియాకు తెలుసు!

కపాడియా తనవెంట యారోగన్స్ తెచ్చుకున్నాడు. కాని యేం లాభం? యారోస్ నీట మునిగిపోయాయి

బోట్ తలకిందులైనపుడు. యారోగన్ని మాత్రం నడుముకి కట్టుకున్నాడు. సందీప్ దగ్గర రివాల్వర్ వుండాలి! ఉందో, అదికూడా పడిపోయినపుడు సముద్రంలో జారిపోయిందో తెలీదు. తనకి సందీప్ మళ్ళీ కనిపించలేదు!

సారచేప పిల్లలు ఒక్కొక్కటి నాలుగడుగుల పొడవు అరడుగు వెడల్పు వున్నాయి. నోరు తెరిచినపుడు వాటి నోట్లోని పదునైన పళ్ళు భయంకరంగా కనిపిస్తున్నాయి. నోరు ఎర్రగా వున్నది. తనని ఏ ముక్కకాముక్క కొరుక్కు తినేయటానికి పది సారలు చాలు!

కపాడియా నడుముకున్న యారోగన్ చేతుల్లోకి తీసుకుని బలంగా వాటిని మోదసాగాడు. కాని నీటిలో దెబ్బ బలంగా తగల్లేదు.

సారచేపలు చుట్టుముట్టి కొరకటం మొదలెట్టాయి. కపాడియా వాటి బారినుంచి తప్పించుకోటానికి చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమయ్యాయి.

వేగంగా నీటి ఉపరితలంమీదికి రావటానికి ప్రయత్నించాడు కాని సారచేపలు అతన్ని అంగుళం కూడా కదలనివ్వలేదు.

కపాడియా యారోగన్తో వాటిని కొట్టడం మానలేదు. కాని అతని దెబ్బలు వాటిని చెదరగొట్టలేకపోయాయి.

నీటి అడుగుభాగంలో వాటితో పోరాడుతూ ఎంతోసేపు వుండలేకపోయాడు. అప్పటికే అతని కాళ్ళ చేతివేళ్ళను కొరికేసాయి సారలు.

కపాడియా చివరిప్రయత్నంగా వాటిని చెదరకొడుతూ నీటిమీదకు అతి కష్టంమీద ఈదుకొంటూ వచ్చాడు. సారలు అతన్ని వెంటాడి వేటాడుతూనే వున్నాయి.

కపాడియా చేతుల్లో పట్టు సడలిపోయింది.

"హెల్ప్! హెల్ప్!!" అంటూ హృదయవిదారకంగా కేకలు వేయసాగాడు కపాడియా.

సందీప్, నిరంజన్ ఆ కేకలు విన్నారు. హోరున కురిసే వర్షంలో, కన్ను చించుకున్నా కనిపించని ఆ చీకట్లో కపాడియా ఆర్తనాదాలు వినిపిస్తున్న వైపు వేగంగా ఈదుకుంటూ వెళ్ళారు.

దూరంగా కపాడియా కేకలు వినిపిస్తున్నాయి.

"హెల్ప్! హెల్ప్!" అంటూ శక్తినంతా కూడదీసుకుని అరుస్తున్నాడు కపాడియా.

"అది ఖచ్చితంగా కపాడియా గొంతే! ఏదో ప్రాణాపాయంలో చిక్కుకున్నాడు. లేకుంటే అంత దీనంగా కేకలు పెట్టడు. కపాడియా స్వతహాగా చాలా ధైర్యవంతుడు!" సందీప్ ఆయాసాన్ని కూడా లెక్క చేయకుండా బారలు వేస్తూ చెప్పాడు.

నిరంజన్ అతనితో సమానంగా ఈదలేకపోతున్నాడు. సందీప్ డిపార్టుమెంట్లో చాన్నాళ్ళుగా పని చేస్తున్నాడు. సుశిక్షితుడు. అతని ఉద్యోగమే అతనికి శిక్షణ! నిరంజన్ యెప్పుడో చిన్నతనంలో నేర్చుకున్న ఈత! ఇప్పుడు వయసు మీదపడ్డాక ఈదటం కష్టంగానే వున్నది.

దాదాపు పదిహేను నిమిషాల తర్వాత కపాడియా గొంతు విన్పించిన ప్రదేశం చేరుకున్నారు. అంతకు అయిదు నిమిషాల క్రితం నుంచి కపాడియా గొంతు వినిపించటంలేదు.

సందీప్ మనసు కీడును శంకిస్తోంది. నిబ్బరంగా ఈదు

తున్నాడు.

నిరంజన్ కాసేపటికి అతన్నందుకున్నాడు

సందీప్ ఆ ప్రాంతంలో చాలాసార్లు రౌండ్లు వేస్తూ తిరిగాడు. కాని కపాడియా జాడలేదు.

తన ఊహే కరక్టయితే కపాడియా యీ ప్రాంతాల నుంచే అరిచాడు. కాని, యిప్పుడు ఎక్కడా అతని జాడ లేదు. ఏమయ్యాడు?

సరిగ్గా అప్పుడే ఓ పెద్ద నిలువెత్తు అల ఎగిరి సముద్రంలో విరిగిపడింది. ఎగిరిపడ్డ అల ఎవరో వ్యక్తిని సముద్రంమీదికి విసిరింది.

సందీప్ మాస్క్‌కున్న బల్బ్ వెల్తుర్లో స్పష్టంగా చూశాడు. ఆ వ్యక్తి మునిగిపోతుండగా అతివేగంగా అటు ఈది పట్టుకున్నాడు.

అతను కపాడియా! ముఖం, కాళ్ళు, చేతులు సొరలు తినేయగా కేవలం మొండి మొండెం మాత్రం మిగిలింది. ముఖం సగానికి పైగా చేపలు తినేయటంవల్ల గుర్తు తెలియటంలేదు. కానీ, సందీప్ అతని సహచరుడు! కపాడియాని చాలా వేగంగా గుర్తుపట్టాడు.

ఆత్రంగా అతడి నాడి చూశాడు. ఆడటంలేదు. ముక్కు, కళ్ళు వుండాల్సిన స్థానంలో గుంటలు మాత్రం వున్నాయి! అతని శరీరం వేడిని కోల్పోతోంది.

కపాడియా శ్వాస శాశ్వతంగా ఆగిపోయింది. కళ్ళముందే ప్రాణాలు విడిచిన సహచరుడి దీనస్థితికి సందీప్ మ్రాన్పడిపోయాడు.

నిరంజన్ కూడా గుర్తించాడు కపాడియాని. డామిట్! చేపలేవో తినేశాయి! కపాడియావంటి అనుభవజ్ఞుడే జలచరాల ధాటి కాగలేక ప్రాణం వదిలాడే, యిక

రాజు గురించి ఆలోచించేదేముంది? అతనుకూడా....

నిరంజన్ బాధగా తల విదిల్చాడు. విక్టర్ జాడ కూడా తెలియలేదు. అదృష్టవశాత్తూ రాజు విక్టర్‌కి కనిపించి, వాళ్ళిద్దరు యేదైనా సురక్షిత ప్రాంతానికి చేరి వుంటే ఎంత బావుండును! అనుకున్నాడు.

వర్షం కుండపోతగా కురుస్తూనే వుంది!

8

నడుముకు యేదో కొక్కెంలాంటిది తగులుకోవటం, ఎవరో పైకి చేదుతున్నట్టు నీళ్ళ అంతర్భాగంనుంచి పైకి లేవటం ఆశ్చర్యంగా అనిపించింది రాజుకు.

నడుముకు కట్టుకున్న సిలిండర్ బెల్టుకు కొక్కెం తగులుకున్నది! కొక్కెం ఓ గొలుసుకు కట్టబడి వున్నది!

అంటే ఎవరో తనని రక్షిస్తున్నారు! తను మునిగిపోయిన సంగతి తెలిసిన మిత్రులు నలుగురు తనకోసం గాలిస్తూ సహాయార్థం గొలుసును నీటి క్రింది భాగంవరకు దింపినట్టున్నారు. రాజు తేలిగ్గా నిశ్వసించాడు.

ఉపరితలం మీదికి రాగానే హోరున కురుస్తూన్న వర్షం చప్పుడు కర్ణకఠోరంగా వినిపించింది. కాసేపటివరకు అక్కడేమున్నదో, ఏం జరుగుతున్నదో రాజుకి కనిపించలేదు.

తర్వాత తెలిసింది—తనను చేదుకున్నది మిత్ర బృందం కాదని! అక్కడ బ్రహ్మాండమయిన ఓ షిప్ ల్యాండయి వున్నది. దానిమీద చాలామంది నేవీడ్రెస్‌లో వున్న వ్యక్తులున్నారు.

అయితే వాళ్ళు ఇండియన్ నేవీకి సంబంధించినవాళ్ళు కాదని, వాళ్ళు ధరించిన యూనిఫామ్‌ని బట్టి గుర్తించాడు రాజు. అయితే వాళ్ళెవరు?

రాజును చూసినవాళ్ళు దిగ్భ్రాంతి చెందినట్టు స్పష్టంగా గమనించాడు రాజు. వాళ్ళు అతన్ని షిప్ డెక్ మీద పరుండబెట్టారు. షిప్ నిండా అడుగడుగునా లైట్లు. పట్టపగల్లా వున్నది.

వాళ్ళు రాజును ఏదో అడిగారు. కాని ఆ భాష రాజుకి అర్థం కాలేదు.

వారిలో కెప్టెన్‌లా వున్న ఓ వ్యక్తి ముందుకొచ్చి రాజును, అతని డైవింగ్ డ్రస్‌ని, నడుముకు కట్టుకున్న ఆక్సిజన్ సిలిండర్ని చూసి తలూపి, తక్కినవాళ్ళ వంక సాభిప్రాయంగా చూసి, రాజువైపు సూటిగా చూస్తూ "హూ ఆర్యూ?" అనడిగాడు ఆంగ్లంలో.

రాజుకు ప్రాణం లేచివచ్చినట్టనిపించింది. జవాబు చెప్పెయ్యటానికి సంసిద్ధుడై అంతలోనే చటుక్కున ఆగిపోయాడు.

వారు విదేశీయులు! భారత నేవీ కాదు! తను నిజం చెప్పటం యెంతవరకు సమంజసంగా వుంటుందోనని డైలమాలో పడ్డాడు.

"నౌకా విహారానికి బయల్దేరాం మా మిత్రులం అయిదుగురం కలసి. మా బోట్ తుఫాన్‌లో చిక్కుకున్నది! తిరగబడిపోయింది. తలో దారిన విడిపోయాం" అన్నాడు రాజు ఆంగ్లంలోనే.

మరి యీ డైవింగ్ డ్రస్సూ, సిలిండర్ యెందుకు అనడుగుతాడేమో? ఏదో సమాధానం చెప్పాలి—అనుకున్నాడు రాజు. కాని, అతనా ప్రశ్న అడగలేదు.

కాని, కెప్టెన్ నమ్మినట్టు లేదు. ముఖంలో అనుమాన వీచికలు స్పష్టంగా గమనించాడు రాజు. వాళ్ళు యే దేశానికి సంబంధించినవాళ్ళో అడగాలని నోరు తెరవ

బోయాడు.

అంతలో కెప్టెన్ అతనిదగ్గరగా గొంతు తగ్గించుకొని, "నువ్వు భారతదేశ గూఢచారివి అవునా? బార్డర్‌లో నావల్ ఫోర్స్ ఎంతుందో యిన్ఫర్మేషన్ నీ దేశానికి చేరవేయటం కోసం వచ్చావు. అనుకోకుండా మా సబ్‌మెరైన్ సిబ్బంది కళ్ళబడిపోయావు. వాళ్ళు మాకు వైర్లెస్ ఇన్ఫర్మేషన్ ఇచ్చారు. నిన్ను వెంటనే లొకేట్ చేసి పట్టుకున్నాం. అవునా?" అన్నాడు క్రూరంగా రాజు కళ్ళలోకి చూస్తూ.

రాజు నిర్ఘాంతపోయాడు.

కెప్టెన్ రాజుని కాలర్ పుచ్చుకొని పైకిలేపి, "మాతో నిజం చెప్పకపోతే, నిన్ను ఖండఖండాలుగా చేసి మీ భారత ప్రభుత్వానికి కానుకగా పంపిస్తాం. నిజం చెపితే, బందీగానైనా ప్రాణాలతో వుంచుతాం. ఏ సంగతి వెంటనే నువ్వే నిర్ణయించుకొని చెప్పు!" అన్నాడు.

రాజు అనుకోని యీ ఆరోపణకి, కెప్టెన్ మూర్ఖత్వానికి కాసేపు నోటమాటరాక మౌనం వహించాడు. తనని వాళ్ళు గూఢచారిగా భావిస్తున్నారు. అంటే, యీ షిప్ వున్న సముద్ర ప్రాంతం భారత జలానికి సంబంధించినది కాదన్నమాట! బార్డర్లో వున్న విదేశీ నావల్ ఫోర్స్ అయ్యుండాలి. అయితే, వీళ్ళది దేశం?

రాజు ఎలాగో గొంతు పెకల్చుకొని, "నేను భారతీయుడ్నేగాని, గూఢచారిని మాత్రం కాదు. మీరలా అనుమానిస్తున్నారు, అంతే! మిమ్మల్ని నమ్మించటానికి నన్నేం చేయమంటారు?" అనడిగాడు.

కెప్టెన్‌తోబాటు అక్కడున్న వారంతా అపహా

స్యంగా నవ్వారు. రాజుకి ఉక్రోషం, నిస్సహాయత. కోపం ఒక్కసారిగా పెల్లుబికాయి. నిగ్రహించు కున్నాడు.

కెప్టెన్ రివాల్వర్ రాజుకి గురిచేసి, "తుఫాన్‌లో కూడా నువ్వు రహస్యాలు తెలుసుకోవటాని కొచ్చా వంటే నువ్వు సామాన్యుడివి కాదని నా కర్థమైపోయింది. నిన్ను ప్రాణాలతో వదలటమంటే మా రహస్యాల్ని మేమే బయటపెట్టుకున్నట్టే! గెట్ రెడీ, నీ యిష్ట దైవాన్ని మనసారా స్మరించుకో!....ఇప్పటికైనా మించి పోయింది లేదు. నిజం చెప్పెయ్, నిన్నేం చెయ్యం! కమాన్....క్విక్!" అన్నాడు సూటిగా రాజు కళ్ళలోకి క్రూరంగా చూస్తూ.

రాజులో సాగర మథనం మొదలయింది. అయిన వాళ్ళందరికీ దూరంగా యీ విదేశీయుల చేత జిక్కి దిక్కు లేని చావు చావబోతున్నందుకు విచారంగా వున్నది!

కెప్టెన్ చేతి వేళ్ళు రివాల్వర్ మీద బిగుసుకున్నాయి.

9

విక్టర్‌కి అకస్మాత్తుగా ఎక్కడ్నుంచో సబ్ మెరైన్ యింజన్ చప్పుడు వినిపించింది.

చెవులు వోరగ బెట్టి జాగ్రత్తగా విన్నాడు. అనుమానం లేదు, అది జలాంతర్గామి ఇంజన్ శబ్దమే!

విక్టర్ ఆ శబ్దం వినిపిస్తూన్న వైపు చకచక యీదు కుంటూ వెళ్ళాడు. మాస్కు కున్న హెడ్‌లైట్‌లో సబ్ మెరీన్ దూరంగా కనిపించింది. అతనికి ప్రాణం లేచి వచ్చింది.

ఇంత తుఫాన్‌లో సబ్ మెరీన్‌లో ఎవరు సంచరిస్తూ న్నారు? బహుశా బార్డర్లోని గస్తీ దళాలు, పొరుగు

దేశాలు భారత జలాల్లోకి ప్రవేశించకుండా కాపలా కాస్తూ వుండివుండాలి!

విక్టర్ జలాంతర్గామిని సమీపించబోయి దూరంగా ఆగిపోయాడు! అది నేవల్ ఫోర్స్‌కి సంబంధించినదికాదు. మరి, శత్రుదళాలకు సంబంధించిన జలాంతర్గామా? ఏమో అలాకూడా అనిపించటంలేదు.

అయితే. అందులో ఎవరున్నారు? జలాంతర్భాగంలో వాళ్ళు చేస్తూన్న పనేమిటి? తను వాళ్ళ కళ్ళపడటం మంచిది కాదేమో! ఈ ఆలోచన రాగానే విక్టర్ వెను తిరిగి దూరంగా యీదుకుంటూ వెళ్ళిపోవాలనుకున్నాడు.

కాని, అప్పుడే అనుకోని సంఘటన జరిగిపోయింది. ఒక్కసారిగా అతనిమీదకు నైలాన్ వల విసిరారెవరో! విక్టర్ వల్లో చిక్కుపోయాడు. విదిలించుకోబోయాడు, కాని సాధ్యం కాలేదు.

జలాంతర్గామి క్రమంగా నీటి ఉపరితలంమీదికి చేరుకుంది. దాంతోబాటు నైలాన్ వల్లో చిక్కిన విక్టర్ కూడా ఉపరితలంమీదికి చేరుకున్నాడు.

సబ్ మెరీన్ గ్లాసు తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. విక్టర్ వలతోబాటు లోపలికి లాగెయ్యబడ్డారు. గ్లాసు తలుపులు మళ్ళీ మూసుకున్నాయి.

ఆ కాసేపట్లోను సముద్రంమీద మహా ఉధృతంగా కురుస్తున్న వర్షాన్ని, మహా వేగంగా వీస్తున్న పెను గాలిని గుర్తించాడు విక్టర్. ఏ ఆధారంలేని మనిషి ఆ తుఫాన్‌లో సముద్రంమీద బతికి వుండటం అసాధ్యం!

సబ్ మెరీన్‌లోకి లాగెయ్యబడ్డాక ఒకసారి లోపలకు చూపులు సారించాడు విక్టర్!

ఎవరో నలుగురు వ్యక్తులు తన వంకే సూటిగా,

పరీక్షగా చూస్తూ కనిపించారు. నలుగురు బలిష్టంగా వున్నారు. ఎవరూ ఆరడుగులకు తక్కువుండరు. రక్తం తాగే నరరూప రాక్షసుల్లా వున్నారు.

అందులో ఒకడు ముందుకొచ్చి విక్టర్‌ని హిందీలో అడిగాడు. "కౌన్ హో తుమ్?" అని.

విక్టర్ వాళ్ళు స్వదేశీయులేనని గుర్తించాడు. కాని, డిపార్టుమెంటు వాళ్ళు కాదని మొదటి చూపులోనే గ్రహించాడు.

ఒక నిమిషం ఏం సమాధానం చెప్పాలా అని సంకోచించాడు. చివరికి చెప్పాడు. "నేను మా స్నేహితులతో సముద్రయానం చేయాలని వచ్చి తుఫాన్‌లో చిక్కుకు పోయాను. తక్కిన నలుగురు బోట్ తిరగబడటంవల్ల సముద్రంలో పడిపోయారు."

వాళ్ళు అతనికి బాగా దగ్గరగా వచ్చారు. అందులో అందరికన్నా పొడవుగా వున్న వ్యక్తి విక్టర్ ముఖం లోకి సూటిగా చూసి, "నువ్వా? నువ్వు విక్టర్‌వి కదూ....!?" అన్నాడు.

విక్టర్ నిర్ఘాంతపోయి అతని వంక చూశాడు. "నేను గుర్తొచ్చానా?" అతను వికపు నవ్వు నవ్వుతున్నాడు.

విక్టర్ అతని ముఖంలోకి చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు.

అతని ముఖంపై నిలువుగా ఏర్పడ్డ గాయం తాలూకు మచ్చ స్పష్టంగా కనిపించింది. వెంటనే అతనికి రెండేళ్ళ క్రితం జరిగిన సంఘటన గుర్తువచ్చింది. 'అవును వీడు....వీడు....అనుమానం లేదు—వాడే!' అనుకున్నాడు మనసులో.

రెండేళ్ళ క్రితం తను నావల్ ఫోర్స్‌నించి రిజైన్ చేసి రావటానికి ఆర్నెల్లముందు — తను, మరికొందరు నేవీ

ఆఫీసర్స్‌తో బాటు చీకటిపడ్డాక బయల్దేరి వస్తూండగా అనుమానాస్పద పరిస్థితుల్లో ఓ ప్రయివేటు మోటర్ బోట్ యెదురయింది వాళ్ళకు. అప్పుడు సందీప్, కపాడియా కూడా తన వెంట వున్నారు.

కపాడియా ఆ బోట్‌ని ఆపమని సైగ చేశాడు. కాని బోట్‌లో వున్న వాళ్ళు అతని సిగ్నల్‌ని చూసికూడా ఆపలేదు సరికదా వేగం మరింత హెచ్చించారు.

దాంతో తమకు అనుమానం హెచ్చింది. అప్పుడు సందీప్ తమ డిపార్ట్‌మెంటల్ స్టీమర్ నడుపుతున్నాడు. పది నిమిషాల్లో వాళ్ళను వెంట తరిమి బోట్‌ని పట్టుకున్నారు.

అందులో నలుగురు వ్యక్తులున్నారు.

కపాడియా రివాల్వర్ తీసి పట్టుకొని వాళ్ళని సరెండర్ కమ్మని, కాకపోతే కాల్చిపారేస్తానని బెదిరించారు.

సరిగ్గా అప్పుడే ఆ బోట్ నించి కాల్పులు మొదలయ్యాయి. కపాడియా, తను, తక్కిన యిద్దరు నావల్ ఆఫీసర్స్ చాలా లాఘవంగా కాల్పుల్నించి రక్షించుకున్నారు. సందీప్ చుట్టూ బులెట్‌ప్రూఫ్ గ్లాసుంది. అతనికి బయట జరుగుతున్నదంతా కనిపిస్తూనే వుంటుంది. సందీప్ చాలా అలర్ట్‌గా స్టీమర్ నడుపుతున్నాడు.

కపాడియా కాల్పులు సాగించాడు. తక్కిన వాళ్ళు గన్స్ అందుకొని బోట్ మీదికి గురిచేసి వాళ్ళని సరెండర్ కమ్మని ఎనౌన్స్ చేశారు. కాని వాళ్ళు వినిపించుకోలేదు.

తామందరు గన్స్ ఉపయోగించారు. అవతల్నుంచి కాల్పులు ఆగిపోయాయి. బోట్‌కి రంధ్రాలుపడి నీరు

లోపలికి ఎక్కేసింది. బోట్ మునిగిపోయే సమయంలో తాము నలుగురు అందులోకి యెక్కి, ఆ బోట్‌లో యేముందో చూడాలని ప్రయత్నించారు.

సరిగ్గా అప్పుడే ఓ వ్యక్తి చేతిలో ఓ బ్రీఫ్‌కేసుతో పారిపోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. తాను ఒక్కసారిగా వెనుకనుంచి అతన్ని పోనివ్వకుండా వాటేసుకున్నాడు.

అతను బ్రీఫ్‌కేసుతో తనని నెత్తిమీద మోదాడు. తనకి కళ్ళముందు చుక్కలు కనిపించాయి.

అతని చేతిలో చాకుంది. దాంతో తనని గాయపరచబోయాడు. తను అతని చెయ్యి మెలితిప్పాడు. చాకు అతని ముఖంమీద నిలువుగా చీరుకుపోయింది. అతను చాలా బలిష్టుడు. ఆరడుగుల పొడవున్నాడు. చాలా క్రూరంగా వున్నాడు.

బ్రీఫ్‌కేసుతో బాటు సముద్రంలోకి గెంతేశాడు. కపాడియా చేతిలోని రివాల్వర్ ఆరుసార్లు గర్జించింది. తనతో వున్న యిద్దరు సహచరులు గన్స్ ఉపయోగించారు. కాని అతను ఏమైపోయాడో తెలియలేదు.

బోట్‌లో ముగ్గురు వ్యక్తులు చచ్చిపడున్నారు. అప్పటికే బోట్ సగంవరకు మునిగిపోయింది.

ఈలోపల తాము నలుగురు బోట్ అంతా చకచక వెతికారు. బోట్ విదేశీయులదికాదు, స్వదేశీయులదే! స్మగ్లర్స్‌ది.

బోట్‌లో అక్కడక్కడ విదేశీ గూడ్స్ దొరికాయి. టేప్ రికార్డర్స్, ఆడియో వీడియో సెట్స్ ఎలక్ట్రానిక్ వాచ్‌లు — దొరికాయి. ఫారిన్ షిప్పులు ల్యాండయినప్పుడు, పోయి స్మగుల్డు వస్తువులు చవకగా కొని, వాటిని బొంబేలో చేర్చి నల్లబజార్లో అధిక లాభాలకు

అమ్ముతు నే స్మగ్లర్స్ వాళ్ళు!

కపాడియా, తక్కిన ముగ్గురు కలిసి చకచక ఆ సరుకుల్ని తమ స్టీమర్లోకి మార్చేశారు. తర్వాత బోట్ సొంతం నీట్లో మునిగిపోయింది. పై ఆఫీసర్లకి తెలియకుండా ఆ సరుకుల్ని తాము క్యాష్ చేసుకున్నారు ఆ తర్వాత.

తానప్పుడు క్వార్టర్సులోనే వుంటుండేవాడు. అది జరిగిన వారం రోజుల తర్వాత రాత్రి పన్నెండు గంటలకి తన నెవరో నిద్రలేపినట్లనిపించి లేచి కూచున్నాడు పక్క మీద. ఆ పక్క భార్యాపిల్లలు నిద్రపోతున్నారు. ఎవరో నడవలో నడుస్తున్నట్టయి మెలకువ వచ్చింది తనకి.

అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది స్పష్టంగా. చటుక్కున లైటు వేశాడు.

ఎవడో ఆజానుబాహువైన వ్యక్తి చేతిలో రివాల్వర్తో తన పడకగది వైపే వస్తున్నాడు. తన గుండె ఒక్క క్షణం ఆగి కొట్టుకున్నది. జాగ్రత్తగా పరిశీలించి చూశాడు. ముఖంమీద నిలువునా గాయం తాలూకు మచ్చ—అప్పుడే మాను పట్టినట్టు స్పష్టంగా తెలుస్తోంది.

తనకి వెంటనే గుర్తు వచ్చింది—అతను వారంరోజుల క్రితం తాను గాయపరచిన స్మగ్లర్! నలుగుర్లోనూ గాయపడి తప్పించుకుపోయిన స్మగ్లర్! ఇప్పుడిక్కడికెందుకొచ్చాడు? తనమీద పగబట్టాడా?

తను ఆలస్యం చెయ్యలేదు. ప్రాణ రక్షణ కోసం తన దగ్గర నిత్యం దాచుకునే రివాల్వర్ని అందుకొని కిటికీలోంచి కాల్చాడు ఆ వ్యక్తిని.

అతను యీ దాడిని ఎదుర్కోవటానికి సిద్ధంగాలేడు. ఎదురు తిరిగి కాల్చబోయాడు. కాని తను మరోసారి

గురిచూసి కాల్చాడు. ఈసారి గుండు అతని కాలికి గుచ్చుకుంది. అతను కుంటుకుంటూనే పారిపోయి గోడ దూకేశాడు.

మళ్ళీ అతను తనకి బొంబేలో వుండగా తారసపడలేదు. మరో ఆర్నెల్ల తర్వాత తను ఉద్యోగం చాలించుకుని హైద్రాబాద్ వచ్చేశాడు.

విక్టర్‌కి ఆ వ్యక్తిని చూడగానే గతమంతా ఒక్కసారిగా గుర్తువచ్చింది.

"ఇప్పుడు చెప్పు మైడియర్ విక్టర్... నువ్వు మిత్రులతో సముద్రయానం చేస్తూన్నావు కదూ! ప్రమాదవశాత్తు నీళ్ళలో పడిపోయావు, అవునా?...." అతను హేళనగా నవ్వుతున్నాడు.

విక్టర్ ఏం మాట్లాడకుండా అతని వంకే చూస్తున్నాడు.

"నీకోసం చాలా వెతికాను. కాని నువ్వు నేవీనుంచి రిజైన్ చేసి వెళ్ళిపోయావని తెలిసింది. ఎంత ప్రయత్నించినా నీ అడ్రసు దొరకలేదు. లేకుంటే రెండేళ్ళ క్రితమే నువ్వెక్కడున్నా వెంటాడి వేటాడి చంపివుండేవాడ్ని. చూడు, నువ్వానాడు కత్తితో చేసిన గాయం నా మొహంమీద నా ప్రతీకారాన్ని గుర్తుచేస్తూ ఎలా మిగిలిపోయిందో...." అతను హిందీలో మాట్లాడుతున్నాడు. విక్టర్‌కి హిందీ బాగా వచ్చును.

"ఆ రోజు నిన్ను వెంటాడింది నేనొక్కడ్నే కాదు గదా! నీ కెందుకు నామీద కక్ష?"

"ఎందుకా? నన్ను వాళ్ళెవరూ గాయపర్చలేదు. నువ్వే రెండుసార్లు గాయపరిచావు. మొదటిసారి ముఖం మీద గాయంతో పదిరోజులు మాత్రమే బాధపడ్డాను.

కాని, నా కాలికి నువ్వు చేసిన గాయం రెండు నెలల వరకు నన్ను మంచంమీదనుంచి లేవనియ్యలేదు. చూడు."

అతను తన కుడికాలును చూపించాడు. కర్రకాలు లాగేశాడు. కాలు మోకాలివరకు తీసేశారు.

విక్టర్ మాట్లాడకుండా అతని మొండికాలువైపే చూస్తున్నాడు.

అతని కళ్ళల్లోకి రక్తపు జీరలు వచ్చాయి. కర్రకాలును మళ్ళీ బిగించి కట్టుకొని, విక్టర్ కళ్ళలోకి సూటిగా చూసి:

"నీ ఫ్రెండ్సు నలుగురి పేర్లు నాకు తెలుసు. కపాడియా, సందీప్, కపూర్, జేమ్స్! కపూర్ సముద్రంలో పడి మరణించాడు. జేమ్స్ వైజాగ్ ట్రాన్స్‌ఫర్ మీద వెళ్ళిపోయాడు. పోతే కపాడియా సందీప్‌లమీద మా పగ తీర్చుకోవటానికి సరైన సమయం, అవకాశం దొరకలేదు. నా మటుకు నువ్వే ప్రత్యక్ష శత్రువువి! ఇన్నాళ్ళకి ఇక్కడ ఒంటరిగా దొరికావు. నిన్నిక ప్రాణాలతో వదలను....అయితే నిన్ను ఒక్కసారే చంపెయ్యను. కొద్ది కొద్దిగా చంపుతాను. చిత్రవధ చేసి చంపుతాను" అన్నాడు.

విక్టర్ ఆ పరిస్థితినుంచి యెలా తప్పించుకోవాలా అని తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

మరోపక్క కపాడియా, సందీప్‌లమీద పగ తీర్చుకోవటానికి అవకాశం, సమయం దొరకలేదని చెప్తున్న అతని మాటల్లోని నిజాయితీ గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు. ఆ గోడౌ కాల్పులు జరిపిన వారిలో కాపాడియానే ప్రముఖుడు! సందీప్ పడవలోకి రానేలేదు. స్టీమర్ నడపటంవరకే అతను చేసిన పని!

అతని చేతిలో పొడవాటి కత్తి ప్రత్యక్షమయ్యింది. అతను విక్టర్‌ని సమీపించాడు.

విక్టర్ తప్పించుకోవటానికి సందివ్వకుండా తక్కిన ముగ్గురు మూడు పక్కలా నించున్నారు. వాళ్ళ చేతుల్లో గన్స్ వున్నాయి. తను తప్పించుకోవటాని కేమాత్రం ప్రయత్నించినా నిర్దాక్షిణ్యంగా కాల్చేస్తారు.

అతను దగ్గరగా మరింత దగ్గరగా వచ్చి సూటిగా విక్టర్ కళ్ళలోకి చూసి, "నీలో చెలరేగుతున్న అనుమానాలు తీర్చి మరీ చంపుతాను. కపాడియా, సందీప్ల నెందుకు వదిలేశానో తెలుసా? జేమ్స్‌తోబాటు వాళ్ళిద్దరు నాకు స్మగ్లింగ్ లో నేటివరకు చాలా సాయం చేశారు, చేస్తున్నారు. జేమ్స్ వెళ్ళిపోయినా వీళ్ళిద్దరు నాకు మీ డిపార్టుమెంటుకి, కస్టమ్స్ డిపార్టుమెంటుకి దొరక్కుండా సాయం చేస్తున్నారు.

మేము మామూలు మోటార్ బోట్స్‌లో స్మగ్లింగ్ చేయటం ప్రమాదకరమని అండర్ వాటర్ బిజినెస్ మంచిదని సలహా యిచ్చింది వాళ్ళే! అందుకనే యీ సబ్ మెరీన్ సంపాదించాం—కోట్లతో వ్యాపారంచేసే మాకు యిలాంటి సబ్ మెరీన్స్ ఓ లెక్కా....? అర్థమైందా, మేం చట్టానికి దొరక్కుండా ఎలా స్మగ్లింగ్ విజయవంతంగా చేస్తున్నామో....!?" వికటంగా నవ్వుతూ కత్తితో విక్టర్ ముఖంమీద నిలువునా గాటు పెట్టాడు.

విక్టర్ బాధతో అరిచాడు. ముఖంమీదినుంచి నోటికి రక్తం ధారగా కారింది. పళ్ళ బిగువున భరించాడు.

అతను విషపు నవ్వు నవ్వి, "ఎలా వుంది? చల్లగా వుంది కదూ! మా ఎలిక్ట్రానిక్ గూడ్స్ ఆ రోజు మీ

రందరు పంచుకున్నారు కదూ! ఆఫ్టరాల్ కొన్ని వేలు సంపాదించి వుంటారు, అందులో నీ వాటాకి పదివేలు కూడా వచ్చి వుండదు. కాని యీ రోజు మేం బంగారు బిస్కట్స్‌తోను, అపురూపమైన రత్నాలతోను అమూల్యమైన వజ్రాలతోను బిజినెస్ చేస్తున్నాం. కోట్లతో వ్యాపారం! నీ కక్కూడా వాటా కావాలా. చెప్పు!?" అంటూ యీసారి అతని యెడమ బుగ్గమీద గాటు పెట్టాడు.

విక్టర్‌కి భరించలేనంత బాధగా వుంది! అతనిమీదికి కలియబడి ఆ కత్తితోనే అతని ప్రాణాలు తీయాలనిపించింది.

కాని మూడు డబుల్ బారెల్ గన్స్ తన గుండెలకే సూటిగా గురిచేయబడున్నాయని, తను అనుకు కదిలిన మరుక్షణం తన గుండెల్లో గుళ్ళు గుచ్చుకుంటాయని గుర్తు వచ్చి ఆ ప్రయత్నం విరమించుకున్నాడు.

అతను వికటంగా నవ్వుతున్నాడు. "ఏం భాయ్, చాలా హాయిగా వుంది కదూ! లెటజ్ హేవ్ ఎ ఫ్రెండ్లీ గెట్ టుగెదర్ డిన్నర్!" అంటూ యేదో సూపు వున్న పాత్రను అతని కందివ్వబోతున్నట్టు ముందుకు చాచి, విక్టర్ మొహాన చల్లాడు.

విక్టర్ గాయాలు భగ్గుమన్నాయి. "అబ్బా!" అంటూ పెద్దగా కేక పెట్టాడు భరించలేని బాధతో. వాళ్ళు నలుగురు పెద్దగా నవ్వుతున్నారు.

10

"అదిగో, మళ్ళీ కనిపిస్తున్నాయి లైట్లు! ఖచ్చితంగా యేదో మోటార్‌బోటో, స్టీమరో అలలమీద పడుతూ లేస్తూ వస్తోంది" అన్నాడు సందీప్. నిరంజన్ అటు

చూశాడు.

ఇప్పుడు వర్షం, హోరు, వుధృతం అంతగా లేవు. తుఫాన్ వర్షం అలాగే వుంటుంది. అప్పటికప్పుడే కుండ పోతగా వర్షం అంతలోనే తెరిపిడి పడినట్లుంటుంది. మరు క్షణం గాఢంగా మబ్బులు మూసి మిన్ను మన్ను ఏకం చేస్తూ వరి స్తుంది!

"అదేమిటి, ఆ పడవ గమ్యం లేకుండా అలా ఎగి రెగిరి పడుతూ పోతోంది? సరిగా గమనించారా?" అడిగాడు నిరంజన్.

సందీప్ పరీక్షగా చూసి తలాడించాడు.

ఇద్దరు వేగంగా అటు యీదుకుంటూ వెళ్లారు.

పడవ ఇంజన్ ఆగిపోయి వుంది. కేవలం అలల వాలులో కొట్టుకొనిపోతోంది.

సందీప్, నిరంజన్ వంక చూసి, "లోపల యెవరూ లేనట్టుంది. వెంటనే మనం దీంట్లోకి ఎక్కి తాత్కాలిక రక్షణ పొందవచ్చు. కమాన్, యీ పక్క నీటిమీదికి గొలుసు వేలాడుతోంది నేను యెక్కుతున్నాను. నా వెనకే యెక్కెయ్యండి" అన్నాడు గొలుసు పట్టుకొని ఎక్కుతూ.

నిరంజన్ అతని వెనకనే గొలుసు పట్టుకొని సందీప్‌తో బాటు పడవ ఎక్కేశాడు.

సందీప్, నిరంజన్ లైట్ల వెలుర్లో పడవ లోపల పరీక్షగా చూశారు. ఎవరూ లేరు.

ఇద్దరు ఒకరి ముఖాలొకరు చూసుకున్నారు. సందీప్ ఇంజన్ కేబిన్ వైపు నడిచాడు.

"లైట్లు వెలుగుతున్నాయి కాబట్టి ఖచ్చితంగా బ్యాటరీ పనిచేస్తోందన్నమాటే! మన అదృష్టం బావుంటే

ఇంజన్ కూడా స్టార్ట్ కావచ్చు" అంటూ ఇంజన్ స్టార్టు చేయటానికి ప్రయత్నించారు.

స్టార్ట్ కాలేదు. స్విచ్‌లన్నీ తడిమాడు. వైర్లు తడిసి పోయి వున్నాయి. ఇంజన్ దగ్గర నీళ్ళు! ఇంజన్ ఎందు కాగిపోయిందో అర్థమైంది.

నిరంజన్ అతినివంక ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు. సందీప్ ఏకదీక్షతో ఇంజన్ స్టార్టు చేయటానికి సకల ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడు.

సందీప్ శ్రమ ఫలించింది. ఇంజన్ స్టార్టయింది. అంత దాకా యిష్టం వచ్చినట్టు అటు నిటు ఊగిసలాడుతూ నడుస్తున్న పడవ సందీప్ కంట్రోల్లోకి వచ్చింది. ఇంధనం లెవెల్ చూశాడు. సంతృప్తికరంగా వుండటమేగాక, జెర్రీకేన్స్‌లో నింపివున్నాయి.

నిరంజన్ ఆనందంగా చూస్తున్నాడు సందీప్ వంక. తామిద్దరు చాలా అదృష్టవంతులు. తమ ప్రాణాలు నిలబడి పోయినట్టే! మరో అదృష్టమేమిటంటే, తుఫాన్ చెదిరి పోయింది.

నిరంజన్ వాచ్ చూసుకున్నాడు. తెల్లవారు ఝామున మూడు గంటలు కావస్తోంది. అయితే యిప్పుడు చీకటి అనే బాధలేదు. బోట్‌లోని లైట్లు సముద్రం మీద కొంతవరకు వెలుగును వ్యాపింప చేస్తున్నాయి.

"హెడ్ క్వార్టర్సుకి వెళ్ళిపోదామా?" అన్నాడు సందీప్ హుషారుగా.

ఇద్దరు డైవింగ్ డ్రస్ విప్పేశారు. వీపుమీదినుంచి సిలిండరు తీసెయ్యగానే కొండంత బరువు దిగిపోయినట్టని పిస్తోంది.

నిరంజన్ సందీప్ వైపు సూటిగా చూసి "మరి, మన ఫ్రెండ్సు విషయం చూడొద్దా? కపాడియా ఎలాగో పోయారు. రాజా విక్టర్ జాడ తెల్సుకోకుండా వెళ్ళిపోవటమేనా?" అన్నాడు.

అతనికి వాళ్ళిద్దరి సంగతి తల్చుకుంటే మనసు బరువెక్కిపోతోంది. అత్యాశకు పోయి ప్రాణాలమీదికి తెచ్చుకున్నారు! అసలు విక్టర్ ప్రపోజ్ చెయ్యకపోతే తను, రాజా హైదరాబాద్ నించి కాలు కదిపేవారేనా!?

సందీప్ నిరంజన్ వైపు తిరిగిచూసి "చూడు బ్రదర్! వాళ్ళిద్దరి విషయం మర్చిపో! నా అభిప్రాయమేమిటంటే కపాడియాలాగానే వాళ్ళు కూడా ఏ జలచరాల పాల బడో ప్రాణాలు పోగొట్టుకుని వుంటారని! ఇది సముద్రం! దీని అడుగున అసంఖ్యాకమైన జీవరాసులు. అందులో మనుషుల్ని ముక్కలు చేసుకు తినేయగల చేపలే ఎక్కువ! వీళ్ళనికూడా....." అంటుండగా నిరంజన్ వారించాడు.

".....ప్లీజ్! అలా అనొద్దు వాళ్ళిద్దరు బతికే వున్నారని నా సిక్స్త్ సెన్స్ చెపుతోంది. దయచేసి కాసేపు వెతుకుదాం. ఎలాగూ రెండుగంటల్లో తెల్లారబోతోంది. తెల్లారేలోపల దొరికారా సరే, లేకుంటే మీరన్నట్టు ఏదో జరిగివుండాలి! అప్పుడిక హెడ్ క్వార్టర్సుకే పోదాం" అన్నాడు.

సందీప్ ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు. ఇంతలో అతడి దగ్గరున్న గోల్డు డిటెక్టర్ నుంచి ఏవో సంకేతాలు ఆరంభమయ్యాయి. సందీప్ దుస్తుల్లోంచి దాన్ని బయటకు తీసి ఆనందాశ్చర్యాలతో డయల్ వంక చూశాడు.

రెడ్ బల్బు వెలిగి ఆరిపోతూ 'ఏరోమార్కు' డైరక్షన్

చూపుతోంది!

ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరై పోయాడు సందీప్. తాము అయిదుగురు సముద్రంలో పడిపోయేటప్పుడు కపాడియా దగ్గర్నుంచి దాన్ని తీసుకుని తన దగ్గర పెట్టుకున్నాడు. అయితే ప్రాణంకోసం పాకులాడే సమయంలో దాని విషయమే మర్చిపోయాడు.

కాని, యిప్పుడు అది బంగారాన్ని కనిపెడుతోందన్న మాట! బహుశా ఐరన్ బాక్స్‌లో బంగారం బయటికి తొంగిచూస్తోందేమో! అందుకే మెటల్ డిటెక్టర్ అవసరం లేకుండానే యిది పనిచేస్తోంది!?

నిరంజన్ ఆశ్చర్యంగా సంభ్రమంగా సందీప్ వంక చూశాడు.

సందీప్ అతనివంక తిరిగి "లోపల ఎక్కడైనా నైలాన్ తాడుగాని, లంగరు వేసే గొలుసుకాని వుందేమో చూడు, క్విక్!" అన్నాడు, బోట్ వేగం బాగా తగ్గించేసి.

నిరంజన్ పడవ వెతికి, "ఏమీ లేవు. మనం ఎక్కి వచ్చిన గొలుసు మాత్రం నీట్లోకి వేలాడుతోంది" అన్నాడు.

"దాన్ని పైకి చేదుకో! ఎంత పొడవుందో చూద్దాం. మనకి చాలా పొడవైన తాడు, దాదాపు నీటి అడుగు భాగానికి తగిలేటంత పొడవైన తాడు కావాలి! దానికి చివర కొక్కెం తగిలించుదాం.

అదృష్టవశాత్తు మన అయిదుగురం కట్టుకున్న తాడు చివరి భాగం నా నడుముకే వున్నది. అవతలి చివర జలచరాలు కొరికేసినా యివతలి చివర అయస్కాంత క్షేత్రమున్న రాడ్ మిగిలింది. తాడుకి యీ

రాడ్ కట్టి నీటి అడుక్కి వదిలేద్దాం. ఆ బాక్స్‌లు యీ రాడ్‌కి ఆకర్షించబడతాయి. చూడు, చూడు. బాగా వెతుకు. తెల్లారిపోతే మళ్ళీ అవకాశం చేజారిపోతుంది. తుఫాన్ తగ్గిపోయింది. నావలు, బోట్లు సముద్రంమీద తిరగటం మొదలెడతాయి."

ఊరికే తొందరపడిపోతూ హడావిడిగా ఆజ్ఞలు జారీ చేస్తున్నాడు సందీప్ స్టీరింగ్ దగ్గర్నుంచి.

నిరంజన్ నిర్విరామంగా బోట్లో తాడుకోసం వెతుకుతున్నాడు. కాని అతని మనసులో రాజు అమాయకమైన ముఖం, అతని గురించిన ఆలోచనలు ఆక్రమించుకుని మనసు భారమైపోయింది.

డబ్బుఆశ ఎంత చెడ్డది! చివరికి ప్రాణాలకి కూడా తెగించి సముద్రంమీద అన్వేషణకి ప్రేరేపించింది. కపాడియా ప్రాణాలు బలిగొన్నది. విక్టర్, రాజు కూడా బతికున్నారో.... లేదో....!?

సందీప్ కేకలతో యీ లోకంలోకి వచ్చాడు నిరంజన్. "వెతుకుతున్నావా? నిద్రపోతున్నావా?" అంటున్నాడు సందీప్.

నిరంజన్ పడవలోని ప్రతి అంగుళం వెతుకుతున్నాడు.

11

"నన్ను నమ్మండి. నేనే గూఢచారిని కాదు. నీట్లో పడిపోయి ఒడ్డుకు యీదుకు పోవాలనే ప్రయత్నంలో మీకు దొరికాను, అంతే!" అన్నాడు రాజు. అతనికి నిస్సహాయతతోను, ఉక్రోషంతోను కంటనీరు తిరిగింది.

కెప్టెన్ రాజు సమీపించి అతని రెండు చెంపలు ఛెళ్ళు ఛెళ్ళున వాయించాడు.

"నువ్వు బాగా ముండివాడిలాగా వున్నావు. మా సైని

కులతో యిన్ని మాటలుండవు. మాకు ద్రోహం తలపెట్టిన వాడి కుత్తుక ఉత్తరించటమే మాకు తెలిసిన శిక్ష! ఎందుకనవసరంగా ప్రాణాలు పోగొట్టుకుంటావు?! నిజం చెప్పు." అన్నాడు కర్కశంగా.

రాజు ప్రాణాలమీద ఆశ పూర్తిగా వదిలేసుకున్నాడు. అతనికి నచ్చచెప్పటం అనవసరం!

కెప్టెన్ సూటిగా అతనివంక చూసి "కేవలం విహారార్థం సముద్రయానం చేయబోయేవాళ్ళు యింత ప్లాన్డ్‌గా ఆక్సిజన్ సిలిండర్లు, డైవింగ్ డ్రెస్ వేసుకుని బయల్దేరరు. సమ్‌థింగ్ రాంగ్ విత్ యూ! నిజం చెపితే నీకెలాంటి హానీ చెయ్యకుండా వదిలేస్తాం. కమాన్, టెల్ ది ట్రూత్!" అనునయంగా చెప్పాడీసారి. చంపుతానని బెదిరిస్తున్నాడే గాని, రివాల్వర్ ప్రయోగించటంలేదు.

అంటే, తననించి సమాచారం రాబట్టాలని విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నాడు కెప్టెన్. తను నిజం చెప్పేస్తే? ఏమో, అది కూడా అబద్ధమని వాళ్ళు కొట్టిపారేస్తే! పైగా ఎప్పుడో నీట మునిగిపోయిన గోల్డు బాక్సుల గురించి యీనాడు బయల్దేరి వచ్చామంటే నమ్మరా!?

రాజు ఎటూ తేల్చుకోలేకపోతున్నాడు.

కెప్టెన్ రాజు ముఖంలో మారుతున్న రంగుల్ని చాలా తేలిగ్గా గుర్తించాడు. అతనేదో చెప్పాలని చెప్పలేకపోతున్నాడని గ్రహించాడు.

"కమాన్ మిస్టర్! నువ్వు చెప్పటానికి సంకోచించకు. నువ్వు చెప్పేది నిజమని నాకనిపిస్తే నీకెలాంటి అపకారం చెయ్యను. నిన్ను మీ దేశానికి క్షేమంగా పంపించేస్తాం. లెట్ మి నో ది ట్రూత్!" మళ్ళీ అనునయంగా అడిగాడు కెప్టెన్.

రాజు వాళ్ళందర్నీ ఓసారి పరీక్షగా చూశాడు. వాళ్ళే దేశస్థులైనా డ్యూటీలో వున్న నేవీ ఆఫీసర్స్! తను ఆత్యాశతో, అక్రమంగా బంగారం సంపాదించటానికి దురాశాపరులతో చేతులు కలిపిన స్వార్థపరుడు! హాయిగా బ్యాంక్‌లో వుద్యోగం చేసుకుంటూ వచ్చే జీతంతో భార్యా బిడ్డలతో సంసారం సుఖంగా సాగిపోతుంటే తీరి కూచుని విక్టర్ చూపిన ప్రలోభానికి లోబడి దారి తప్పాడు. తన స్వార్థానికి, అక్రమ ప్రవర్తనకి శిక్ష అనుభవించాల్సిందే!

అంగ్లంలోనే అంతదాకా సంభాషణ సాగుతోంది.

రాజు కెప్టెన్ వంక చూసి, "మీరు నమ్మతారనే విశ్వాసంతో నిజాన్ని మీకు చెప్పేస్తున్నాను. అయిదుగురు స్నేహితులం మేం. మూడు సంవత్సరాల క్రితం ఈ పరిసర ప్రాంతాల్లో గల్ఫ్ కంట్రీస్ నుంచి వొంచేవస్తున్న నావ మునిగిపోయింది. దాంట్లో ఎనిమిది బంగారంతో నిండి వున్న పెట్టెలున్నాయి. నా స్నేహితులికి ఆ విషయం అప్పట్లోనే తెలిసి సముద్రంలో తీవ్రంగా గాలించారు. కాని, వాళ్ళకి దొరకలేదు.

ఈ మధ్య జంబోజెట్ విమానం కూలిపోయినపుడు శిథిలాలకోసం అన్వేషణ కొనసాగిస్తుండగా ఓ పెట్టె బంగారం భారత ప్రభుత్వ సిబ్బందికి దొరికిన విషయం మీకు తెలిసేవుంటుంది. ఆ పెట్టె అప్పుడు మునిగిపోయిన ఎనిమిది పెట్టెల్లోను ఓ పెట్టె అయివుంటుందని నా స్నేహితులు ఊహించి వాటిని వెతకటానికి నన్ను తీసుకుని బోట్‌లో బయల్దేరి వస్తుండగా తుఫాన్‌లో చిక్కి బోట్ మునిగిపోయింది...." చెప్పాడు రాజు.

కొంతసేపటి వరకు కెప్టెన్‌తో బాటు ఆ షిప్‌లో

వున్న వాళ్ళంతా ఆశ్చర్యంనుంచి తేరుకోలేదు.

"వ్వాట్? అయితే ఆ తక్కిన నలుగురు ఏరి? వాళ్లేం చేస్తుంటారు?" అడిగాడు కెప్టెన్.

రాజు మస్తిష్కం చాలా చురుగ్గా పనిచేసింది. ఇండియన్ నేవీలో పనిచేస్తున్నారనే నిజం చెపితే, భారతదేశ ప్రతిష్ఠకే భంగకరం! ఎవరో కొద్దిమంది అవినీతి పరులైన దేశద్రోహులవల్ల యావద్భారత దేశానికే తలవంపులు రానివ్వకూడదు!

రాజు వెంటనే "వాళ్ళు నాతోబాటు హైద్రాబాద్‌లో పనిచేస్తున్నవాళ్ళే!" అన్నాడు కెప్టెన్‌తో.

కెప్టెన్ అనుమానంగా చూశాడు. "నువ్వేం చేస్తుంటావు హైద్రాబాద్‌లో?" అడిగాడు.

"బ్యాంక్‌లో కేషియర్ని."

"అలాగా! అయితే నీతో వచ్చిన నలుగురు స్నేహితులు కూడా నీ కొలీగ్స్‌నా!?"

రాజుకి అతనలా ఎందుకు రెట్టించి అడుగుతున్నాడో అర్థమయ్యింది. మామూలు సివిలియన్స్‌కి సముద్రంలో మునిగిపోయిన నావలో బంగారమున్న రహస్యమెలా తెలుస్తుంది? అది కేవలం నావల్ ఫోర్స్‌కి మాత్రమే తెలుసుకోవటానికవకాశముంటుంది.

రాజు తడుముకోకుండా చెప్పాడు. "నలుగుర్లోను ఒకతను ప్రైవేట్ ఫర్మ్‌లో పనిచేస్తున్నాడు తక్కిన ముగ్గుర్లో ఒకతను ఎక్స్‌నావల్ ఆఫీసర్."

కెప్టెన్ సంతృప్తిపడ్డట్టు అతని ముఖంలో వచ్చిన మార్పుల్నిబట్టి గ్రహించాడు రాజు.

"ఆల్ రైట్! నువ్వు నిజం చెపుతున్నావని మాకింకా పూర్తి నమ్మకం కుదర్లేదు. నావ మునిగిపోయిన స్పాట్

నీకు తెలుసా?"

"ఆ స్పాట్ నేను చెప్పిన ఆ ఎక్స్‌నావల్ ఆఫీసర్ కి మాత్రమే తెలుసు! మేం నలుగురం అతనికి సాయంగా మాత్రమే వచ్చాం. నేను నీటిలో ఎక్కడపడ్డానో, అక్కడ్నుంచి తుఫాన్ తాకిడికి గురై అలలు ఎంత దూరం నన్ను విసిరాయో నాకు తెలియదు. దాదాపు అయిదారుగంటలు నీట్లో ఎటో పక్కకు నెట్టివేయబడుతూనే వున్నాను."

"ఉహూం! నీటిలో మనుషుల్ని కొరుక్కుతినే సొరలు, భయంకర సముద్ర జీవాలు నీకు ఎదురు కాలేదా? అయిదారు గంటలు నీటిలో కొట్టుకుపోయినా నిన్నవి ఏమీ చెయ్యలేదా? క్వైట్ ఇంట్రస్టింగ్!"

"నిజం సర్! కేవలం అదృష్టమే నన్నింతవరకు కాపాడింది. నేను బతికుంటానని కల్లోకూడా ఊహించలేదు. నీటిలో మునిగిపోయినపుడే బతుకుమీద ఆశ వదిలేసుకున్నాను."

"ఆల్ రైట్! మేమే నావ మునిగిపోయిన ఆ స్పాట్ కి వెళ్ళివుండేవాళ్ళం! కాని అది భారత ప్రభుత్వానికి సంబంధించిన ప్రాంతమయివుంటుంది. మేము అక్కడికి ప్రవేశించకూడదు. దురాక్రమణగా పరిగణిస్తారు. సరిహద్దు గస్తీదళాలతో యుద్ధానికి దిగవలసి వస్తుంది. ఈ విషయం మేం మీ ప్రభుత్వ నావల్ ఫోర్స్‌కి వైర్లెస్‌లో వెంటనే తెలియచేస్తాం. తరువాతి పని వాళ్ళే చూసుకుంటారు." అన్నాడు కెప్టెన్.

రాజాకి అతని పాలసీ బాగా నచ్చింది. అంతదాకా పొరుగు రాజ్యాలన్నీ దురాక్రమణానికి అవకాశం దొరికితే చాలు, భారతదేశంమీద దాడికి సిద్ధమవుతాయనే తన అభిప్రాయాన్ని ఆ క్షణంలోనే మార్చేసుకున్నాడు.

కాని, రాజుకి తెలియని విషయం మరొకటి వున్నది. పైకి ధర్మపన్నాలు పలికిన ఆ విదేశీ కెప్టెన్ అప్పటి కప్పుడే తమ జలాంతర్గాముల్ని రెండిటిని భారత జలాల్లోకి రహస్యంగా ప్రవేశించటానికి ఆదేశాలిచ్చాడని, ఆ స్పాట్ లో బంగారం కోసం వెతకటానికి సిబ్బందిని అఘమేఘాలమీద పంపించటానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేశాడనీ, రాజుకు తెలియదు.

రాజుకి అతిథి మర్యాదలన్నీ ఘనంగా ఏర్పాట్లు చేయించాడు కెప్టెన్.

ముందుగా వేడి వేడి టీ అందజేశారు. అతను డైవింగ్ డ్రస్ మార్చుకుని, వేరే దుస్తులు తొడుక్కోవటానికి యేర్పాట్లు చేశారు. అతనికి తినటానికి రొట్టెలు యిచ్చారు.

రాజుకి వెచ్చగా వుండటానికి షిప్ లో ప్రత్యేకంగా యేర్పాటు చేసిన సెగదు ముందు కూర్చుండ చేశారు.

రాజా వాళ్ళ మర్యాదలు చూసి ముచ్చటపడి పోయాడు. ఇంత కర్టియస్ గా వ్యవహరిస్తూన్న ఆ విదేశీయులకి పదే పదే కృతజ్ఞతలు తెలియజేసు కున్నాడు.

కాని, ఆ మర్యాదల వెనక మరణం పొంచి వున్నదని గాని, బంగారం వాళ్ళ చేత చిక్కగానే తనని ముక్కలుగా నరికేసి సముద్రంలోని జీవరాశికి ఆహారంగా వేస్తారని, తన జీవితానికి అది చరమాంకమని అతనికి తెలియదు!

12

విక్టర్ బాధతోను, నిస్సహాయతతోను, అవమానంతోను, భగ్గుమంటున్న గాయాలతో, భగ్గుమంటున్న

మనసుతో, పళ్ళ బిగువున బాధను భరించి ఆ నలుగురి వైపు చూస్తున్నాడు.

మూడు వైపుల తుపాకులు తనవైపు గురి చేయబడి వున్నా వాళ్ళు అంత ఎలర్ట్‌గా లేరని క్షణంట చూసి గుర్తించాడు విక్టర్. ఎదురుగా కత్తితో అతను!

అతని ముఖాన్ని తను కావాలని గాయపరచలేదు. కాని అతను తన రెండు బుగ్గలమీద కావాలని గాయాలు కల్పించాడు. అతను తన నివాసంలోకి వచ్చి తనని చంప టానికి ప్రయత్నిస్తూన్న సమయంలో నే ప్రాణరక్షణార్థం అతన్ని కాల్చాడు. గుండు కాలిలో గుచ్చుకుని బతికి పోయాడుగాని, తను ఎలర్ట్‌గా కాల్చివుంటే అప్పుడే చచ్చి వుండేవాడు. తనకీ పాట్లుండేవి కావు!

అతను కత్తితో మళ్ళీ విక్టర్‌ని సమీపించాడు. ఈ సారి విక్టర్ ఛాతీమీద నిలువునా స్క్రూమంటూ కత్తితో గాటు పెట్టాడు.

సున్నితమయిన స్థలాల్లో అతడలా హింసించటం విక్టర్‌కి దుర్భరంగా వుంది. ఈ చిత్రహింసకన్న ఒకేసారి చావటమే సుఖమనిపించింది. చచ్చేటప్పుడు వాళ్ళతో పోరాడి, వీలయితే వాళ్ళని కూడా చంపెయ్యాలి!

విక్టర్‌లో మొండిధైర్యం చోటుచేసుకుంది. అతను 'సూప్' వున్న పాత్రను అందుకున్నాడు గాయంమీద చల్లటానికి!

సరిగ్గా అదే సమయంలో మెరుపు వేగంతో తన కుడి వైపు నున్న అనుచరుడిమీదికి లంఘించాడు విక్టర్. అతను యీ దాడి నెదుర్కోవటానికి సిద్ధంగా లేడు.

విక్టర్ అతన్ని తలమీద బలంగా కొట్టి, అతని చేతి లోని డబుల్ బారెల్ గన్ చేజిక్కించుకున్నాడు. మెరుపు

వేగంతో నాయకుడ్ని, ఓ అనుచరుడ్ని కాల్చేశాడు. అనుచరు లిద్దరూ గన్స్ పొజిషన్‌లోకి తెచ్చుకునేలోపల యిది జరిగిపోయింది.

ఇక ఒకే ఒక అనుచరుడు మిగిలాడు. విక్టర్ చేతిలోని గన్‌లో గుళ్ళు లేవు! అనుచరుడు టప టపమంటూ రెండుసార్లు కాల్చాడు. కాని విక్టర్ వూహించనంత వేగంతో నేలమీద అమాంతం దొర్లిపోయి అతని కాళ్ళకు తన కాళ్ళు పెనవేసి కింద పడేశాడు.

గుండు తగిలిన అనుచరుడు వెంటనే చనిపోయాడు గాని, నాయకుడు కొనప్రాణంతో వున్నాడు. అతని చేతిలో విక్టర్‌ని గాయపరచిన కత్తి అలాగే వున్నది. దాన్ని పొజిషన్‌లోకి తెచ్చుకున్నాడు. కష్టంమీద చేతిని పైకెత్తి విసిరాడు.

అప్పటికే అనుచరుడు, విక్టర్ ఒకరితో ఒకరు కిందు మీదవుతూ ముష్టియుద్దానికి తలపడ్డారు. నాయకుడు విసిరిన కత్తి, విక్టర్‌కే గురిపెట్టబడినా, వాళ్ళిద్దరూ కిందు మీదు కావటంతో అనుచరుడి వెన్నులో గుచ్చుకున్నది కత్తి.

అంతే! అతను విక్టర్‌ని వదిలేసి పక్కకి తిరిగాడు. ఆ స్ప్లిట్ సెకండ్‌ని తన కనువుగా మార్చుకున్నాడు విక్టర్. కత్తిని అనుచరుడి వెన్నులో నుంచి లాగి మళ్ళీ అదేచోట రెండుసార్లు పొడిచాడు.

అంతే! వాడు వెంటనే ప్రాణాలొదిలేశాడు, వెన్ను పూస నుజ్జయిపోయి.

విక్టర్ ఒక్క వూపులో లేచి నాయకుడి దగ్గరకు గెంతాడు కత్తితో.

"ఏరా, నువ్వింకా ప్రాణాలతోనే వున్నావా? నన్ను

చిత్రహింసలకు గురిచేస్తావు కదూ? ఇప్పుడు నిన్ను ముక్కా ముక్కలుగా కోసి జలచరాలకు విందు చేస్తాను" అంటూ కత్తితో నాయకుడి శరీరంలో అందిన చోటల్లా కసిగా పొడిచాడు.

నాయకుడి కళ్ళు విక్టర్ వంక అలా చూస్తూనే వున్నాయి. కాని అతని ప్రాణాలు యెప్పుడో అనంత వాయువుల్లో కలసిపోయాయి.

విక్టర్ శత్రుసంహారం జరిగిందని తృప్తిగా లేవబోయాడు—కాని శత్రు శేషం యింకా మిగిలే వున్నది.

విక్టర్ గన్ లాక్కున్న అనుచరుడు స్పృహ తప్పి నేలమీద పడ్డాడేగాని చావలేదు. విక్టర్ మీద ఒక్కసారిగా వెనుకనుంచి దాడి చేశాడు.

లేవబోతున్న విక్టర్ సబ్ మెరీన్ బాడీలో బోర్లా పడిపోయాడు. అనుచరుడు తుపాకీని లోడ్ చేసుకోవటానికి ఒక్కక్షణం ఆలస్యం చేశాడు.

విక్టర్ ఆ సమయాన్ని సద్వినియోగం చేసుకున్నాడు. నేలమీద పడివున్న ఖాళీ గన్ అందుకొని మడమతో ఆ అనుచరుడి తలమీద ఫెడీమని కొట్టాడు.

అంతే! మరుక్షణం ఆ అనుచరుని తల పగిలి, నెత్తురు మడుగులో పడి గిలగిల్లాడాడు. విక్టర్ మరోసారి వాడి తలమీద మోదాడు.

అనుచరుడి శ్వాస శాశ్వతంగా ఆగిపోయింది.

విక్టర్ బాగా అలసిపోయాడు. పదినిమిషాల వరకు అలసట తీర్చుకోవటానికి అలాగే కూర్చుండిపోయాడు నిస్త్రాణగా.

ఆటోమాటిక్ సిస్టంతో పనిచేసే అధునాతనమైన ఆ సబ్ మెరీన్ తన దారిన మెల్లగాపోతూనే వున్నది అంత

సేవూ! విక్టర్ లేచి సబ్ మెరీన్ కేబిన్ లోకి వెళ్ళాడు. దాన్ని ఆపరేట్ చేయటం అతనికి బాగా తెలుసు. ఇప్పుడు ఆ జలాంతర్గామికి తను ఏకైక యజమాని. తన అదృష్టం బావుంది!

ఆనందంతో చిన్నగా ఈల వేశాడు విక్టర్.

దుస్తుల్లో దాచుకున్న స్టాట్ మేప్ బయటికి తీశాడు. దాంట్లో ఆ రేబియన్ నావ మునిగిపోయిన స్థలం ఎర్ర సిరాతో మార్క్ చేయబడి వున్నది!

ఇప్పుడు యీ సబ్ మెరైన్ యే ప్రాంతంలో వున్నదో ముందు తెలుసుకోవాలి! దీన్ని నీటిమీదికి తీసుకువెళ్ళాలి! తనకి మామూలు పరిస్థితుల్లో అయితే సరిహద్దులదాకా వున్న సముద్రజలాలు బాగా గుర్తే! అయితే ప్రస్తుతం సముద్రం తుఫానులో చిక్కుకుని వున్నది. అయినా ఫరవాలేదు, సబ్ మెరైన్ లైట్ల వెలుతురులో సముద్రాన్ని గుర్తుపట్టగలడు తను!

అది యే దిశలో వున్నదో తెల్సుకోవటానికి సబ్ మెరైన్ లో దిక్సూచి అమర్చబడి వున్నది. తనదే ఆలస్యం.

సబ్ మెరైన్ ని నీటి ఉపరితలంమీదికి తేల్చాడు విక్టర్. వాచ్ చూసుకున్నాడు. తెల్లవారుఝామున మూడుగంట లయింది.

ఉపరితలంమీదికి రాగానే అద్దాల్లోంచి సముద్రం మీదికి చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు విక్టర్.

తుఫాన్ ఎప్పుడు తెరిపి యిచ్చిందో తెలేదు. సముద్రంమీద అలజడి బాగా తగ్గిపోయింది. అలలు ఎంత లేగటంలేదు. హోరున్నదో లేదో, శబ్దం లోనికి విన్పించకుండా అద్దాల తలుపులు అడ్డుకొంటున్నాయి గాని, పరి

స్థితి ప్రశాంతంగా వుందని గ్రహించాడు విక్టర్.

మేప్‌లోకి ఓసారి చూశాడు. ఇంతసేపు సబ్‌మెరైన్ ఉత్తరంగా పయనిస్తోంది. తను వెళ్ళవలసిన స్పాట్ తూర్పువైపు వున్నది. నీటిమీదనే సబ్‌మెరైన్ గమనదిశ మార్చుకున్నాడు. తూర్పుకు మళ్ళించాడు.

దూరంగా నీటిమీద దీపాలు కనిపిస్తున్నాయి. ఏవో షిప్పో, లేక బోట్స్లో తిరగటం మొదలయ్యిందో సరిగా గుర్తుపట్టలేక పోయాడు. 'స్పాట్'కి దారి చూసు కున్నాడు.

మెల్లగా నీటి అంతర్భాగానికి సబ్‌మెరైన్ మళ్ళించాడు. నెమ్మదిగా నీట్లోకి పయనిస్తోంది. అయితే తను నీటిపైకి తేలుతున్నప్పుడు తన సబ్‌మెరైన్ ఉనికిని వేరొకరు గుర్తించారని గాని, తనకి త్వరలోనే మరో శత్రువు ఎదురవుతున్నాడని గాని విక్టర్‌కి తెలియదు.

సబ్‌మెరైన్ తూర్పుదిశలో నీటి అడుగుభాగంలో ఉత్సాహంగా సాగిపోతున్నది.

13

సందీప్ ఆదేశానుసారం అంతవరకు నీటిలో వేలాడు తున్న గొలుసును చేదుకోవటానికి బోట్ పక్క భాగం వైపు నడిచాడు నిరంజన్. గొలుసు బరువుగా వుంది.

పైకి చేదుకోవటం మొదలెట్టాడు. చేదుకు నేకొద్దీ యింకా యింకా పైకొస్తూనే వున్నది.

సందీప్ అసహనంగా స్టీరింగ్ దగ్గర్నుంచి అరిచాడు. అప్పటికి గొలుసును చేదుకోవటం పూర్తయింది. డెక్ మీద పోగుపడ్డ గొలుసు చూసి, 'కనీసం అరవై, డెభై మీటర్ల పొడవుంటుంది' అనుకున్నాడు నిరంజన్.

సందీప్ దగ్గరగా వచ్చి చెప్పాడు నిరంజన్. సందీప్

మొహం ఆనందంతో వెలిగిపోయింది.

"ఉయార్ లక్కీ!....ఇదిగో యిటొచ్చి కాస్త స్టీరింగ్ కంట్రోల్ చెయ్యి....స్పీడ్ తక్కువలోనే వెళ్ళ నివ్వు. నేను ఈ మేగ్నెట్, గొలుసు చివర అరేంజి చేసి వస్తాను" అంటూ అయస్కాంత రాడ్‌ను తీసుకుని డెక్ మీదకి వెళ్ళాడు సందీప్.

నిరంజన్‌కి పడవ నడపటం తెలియదు. అయితే అంత క్రితం అరగంట నుంచీ జాగ్రత్తగా సందీప్‌ని అబ్జర్వ్ చేస్తున్నందువ స్టీరింగ్ కంట్రోల్ చెయ్యటం పెద్ద కష్ట మనిపించలేదు.

ఈలోపల సందీప్ మేగ్నెట్ రాడ్‌ని గొలుసు చివర అమర్చి, దాన్ని మళ్ళీ నీటిలోకి వదిలేసి నిరంజన్ దగ్గ ర్నుంచి స్టీరింగ్ అందుకున్నాడు.

గోల్డు డిటెక్టర్ 'పీప్....పీప్....' మంటూ శబ్దం చేస్తోంది. రెడ్ బల్బు వెలిగి ఆరుతోంది. 'ఏరోమార్క్' దిశ చూపిస్తోంది. దానికి అనుగుణంగానే మెల్లిగా పడవని పోనిస్తున్నాడు సందీప్.

"మనం పైన పడవలో వుండటంవల్ల ఉపయోగ మేమిటి? నీటి అడుగుభాగంలో వున్న పెట్టెలు, అయ స్కాంత క్షేత్రానికి ఆకర్షించలేనంత లోతులో వుంటే యింత ప్రయత్నమూ వ్యర్థమే కదా!" అన్నాడు నిరం జన్.

"అఫ్‌కోర్స్, లొకేషన్ తెలిసింది! అయిస్కాంతా నికి ఆకర్షింపబడేంత లోతులో వున్నదీ లేనిదీ నేను లోతుకి దిగి తెలుసుకోవా లనుకుంటున్నాను. స్పాట్ ఇదే! అందులో ఎలాంటి అనుమానం లేదు! ఈ ఏరియా లోనే తెల్లవారేవరకు రౌండ్స్ వేద్దాం" అన్నాడు

సందీప్.

గోల్డు డిటెక్టర్ శబ్దాల్ని వినిపిస్తూనే వున్నది. ఏరో మార్క్ సూచిస్తూన్న దిశగా సందీప్ పడవని పోనిస్తూనే వున్నాడు.

ఇంతలో, గొలుసు దేనోన్నో తగులుకున్నట్టు గ్రహించాడు సందీప్. స్టీరింగ్ నిరంజన్‌కి అప్పగించి ఒక్క అంగలో డెక్ మీదకి చేరుకుని గొలుసుని కదిపిచూశాడు. అతని కళ్ళు మిలమిల మెరిశాయి.

గొలుసుకు రేదో బరువయిన వస్తువు తగిలింది. అయస్కాంత క్షేత్రానికి ఆకర్షించుకోబడింది.

సందీప్ చేదుకోవటం మొదలెట్టాడు. దాదాపు పదిహేను నిమిషాలు పట్టింది గొలుసును పూర్తిగా చేదుకోవటానికి.

చివర తగులుకొనివున్న వస్తువును చూడగానే ఒక్కసారిగా సందీప్‌ని నిరాశా నిస్పృహలు ఆవరించుకున్నాయి.

అది విమానంయొక్క మరొక శిధిల భాగం. సీటింగ్ వుండే ట్రంక్ భాగం! అందుకే అంత బరువున్నది!

సందీప్ అయస్కాంతం నుంచి అతికష్టమ్మీద దాన్ని తొలగించి, నీటిలోకి విసిరెయ్యబోయి, మళ్ళీ అంతలోనే యేదో స్ఫురించి డెక్ మీదనే వుంచేశాడు. మళ్ళీ మరో సారి శిధిలం అయిస్కాంతానికి ఎట్రాక్ట్ కావచ్చును! రౌండ్ వేయటంవల్ల అందు కవకాశమున్నది. మరోసారి వృధా ప్రయాస దేనికి?

నిరంజన్ ఆత్రుతగా అడిగాడు. "ఏమైనా ఫలితం కనిపించిందా?"

సందీప్ తల అడ్డంగా తిప్పి, "లేదుగానీ, అట్టడుగున

వున్న వస్తువుల్ని ఆకర్షించుకోగలిగినంత లోతువరకు మన గొలుసు జారివున్నది! ఫరవాలేదు. మనం నీటి అంతర్భాగంలో వెతుకులాడవలసిన పనిలేదు. గొలుసుకున్న అయస్కాంత క్షేత్రంకూడా చాలా బలిష్టంగా వున్నది" అన్నాడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో పడవ అటు యిటు ఊగిసలాడింది. సందీప్, నిరంజన్ కొద్దిగా కంగరు పడ్డారు. సందీప్ నిరంజన్ దగ్గర్నుంచి స్టీరింగ్ అందుకున్నాడు. కాని పడవ ఊగిసలాడటం మానలేదు.

కారణ మేమిటో సందీప్‌కి అంతుబట్టలేదు. గోల్డు డిటెక్టర్ వైపు చూశాడు. రెడ్ బల్బు వెలగటంలేదు. అప్పుడు గమనించాడు, అందులోనించి శబ్దాలు కూడా రావటం లేదని!

సందీప్ చకచక మీటలన్నీ నొక్కి పడవ కంట్రోల్ చేయటానికి చేతనైన ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడు.

14

విక్టర్ ఆటోమాటిక్ సబ్‌మెరైన్‌లో సాధ్యమైనంత వేగంగా స్పాట్‌కి చేరుకోవాలని ఆత్రుతపడుతున్నాడు. ఇంజన్ కంట్రోల్ చేయనవసరంలేదు. పైరెక్షన్ చూసుకోవటమే తన పని! అది తనకి బాగా లభించింది.

ఈలోపల సబ్‌మెరైన్ అంతా కలియ తిరిగి ఎక్కడైనా నీరు లోపలికి ప్రవేశించటానికావకాశమున్నదో, లేక జలచరాలు ఏమైనా డామేజి చేస్తున్నాయో చూసుకోవటానికి అవకాశం దొరికింది.

అంతే కాదు, లోపల బుల్లెట్ స్టాక్ ఎంతున్నదో, మరణాయుధాలేమున్నాయో చూడటానిక్కూడా అవ

కాశం చిక్కింది.

లోపల తను చూసిన మూడు గన్స్ కాక, మరో రివాల్వర్ వున్నది. బహుశా అది నాయకుడు ఉపయోగించే రివాల్వర్ అయుంటుంది. తనని హింసించాలనే ఉద్దేశతో కత్తిని మాత్రమే ఉపయోగించాడు. కాని చివరి క్షణాల్లో అతనికి రివాల్వర్‌ని అందుకోవటానికి అవకాశం దొరకలేదు.

విక్టర్ రివాల్వర్ మేగజైన్ తెరిచి చూశాడు. లోడ్ చేసి వున్నది. ఆరు గుళ్ళు అలాగే వున్నాయి. రివాల్వర్ పేంటు జేబులో పెట్టుకున్నాడు. బుల్లెట్స్ వున్న రెండు బెల్టులు దొరికాయి. దాదాపు రెండువందల పైచిలుకు బుల్లెట్స్ వున్నాయి. మూడు గన్స్‌లో లోడ్ చేశాడు విక్టర్.

ఒకవేళ శత్రువులెవరైనా ఎటాక్ చేస్తే ప్రాణరక్షణకు సరిపడే బుల్లెట్స్ వున్నాయి.

ఎక్స్‌ప్లోజివ్స్ వాడటం మెరైన్‌కి ప్రమాదకరమనో, ఏమో మరేవిధమైన మరణాయుధాలు లోపల దాచలేదు వాళ్ళు!

శవాల్ని చూస్తూంటే విక్టర్‌కి కంపరమెత్తింది. చివరగా స్టోర్స్ కని ఓ గది కేటాయించబడి వున్నది. ఒక్కొక్కళ్ళని లాక్కుపోయి ఆ గదిలో పడేసి తలుపు వేసేశాడు. ఇందాకే సబ్ మెరైన్‌ని ఉపరితలం పైకి తీసుకువెళ్ళినపుడు శవాల్ని సముద్రంలోకి తోసేసి వుండాల్సిందనుకున్నాడు.

ఇంతలో అతనికో మెరుపులాంటి ఆలోచన వచ్చింది. ఆ నాయకుడు, తన ముగ్గురు అనుచరులతో పెద్ద ఎత్తున స్మగ్లింగ్ చేస్తున్నాడు. రత్నాలు, వజ్రాలతో చేస్తు

న్నానని ప్రగల్భాలు పలికాడు. అంటే ఆ రత్నాలు, వజ్రాలు, యీ జలాంతర్గామిలోనే యెక్కడో దాచి వుండాలి కదా!

విక్టర్ ఉత్సాహంగా బాడీలోపలంతా ప్రతి సెంటిమీటరూ విడవకుండా వెతకటం మొదలెట్టాడు. అతని ప్రయత్నం వృథా కాలేదు — ఓ అరగంట శ్రమపడ్డాక ఓ చెక్క పెట్టెలో భద్రంగా దాచిన ముఖమల్ పెట్టె కనిపించింది.

దాన్ని తెరిచి చూసిన విక్టర్‌కి కళ్ళు తిరిగినంత పనయింది. దాన్నిండా రత్నాలు, వజ్రాలు! సబ్ మెరైన్ వాటి కాంతితో రకరకాల రంగుల్లో వెలిగిపోతోంది!

విక్టర్‌కి వాటి నాణ్యత గురించి తెలియదు. కాని కోట్లు విలువ చేస్తాయని అతని మనసుకి నిశ్చయంగా తెలుస్తోంది! తనెంత అదృష్టవంతుడు! ఇంతటి ఐశ్వర్యానికి తనొక్కడే యజమాని ఇప్పుడు! వాటా అడిగేవాడెవడూ లేడు.

ఒకవేళ తన మిత్ర బృందం యెదురైనా తన దగ్గర యీ అమూల్యమైన ఆస్తి వున్నట్టు వాళ్ళకు తెలియదు- తెలిసే అవకాశం అణుమాత్రమైనా లేదు. ఇది స్మగ్లర్స్ సబ్ మెరీన్ అని వాళ్ళకి తను చెప్తేనే తెలుస్తుంది. తను చెప్పడు!

విక్టర్ ఆనందంగా యీల వేశాడు.

స్పాట్ మేప్ తీసి చూశాడు చాలా దగ్గర్లోకి వచ్చేశాడు. స్పీడోమీటర్ చూశాడు. తన అంచనా కరెక్టయితే మరో అయిదారు కిలోమీటర్లకన్న యెక్కువ దూరముండదు.

విక్టర్ ఆనందంగా వున్నాడు. తను ఆ గోల్డ్

బాక్సులు దొరక్కుండానే కోటీశ్వరుడై పోయాడు. అవికూడా తనకే చేజిక్కితే తను అతి పెద్ద బిలియనీర్ అయిపోతాడు.

కలల్లో తేలిపోతున్నాడు. ఆ రత్నాలు, వజ్రాలు తీసుకొని వెనక్కి వెళ్ళిపోయి వుంటే ఏమయివుండేదో గాని, వాటితో సంతృప్తిపడక, మరీ దురాశకు పోవటం వల్ల తన ప్రాణాలకే ముప్పురాగలదని అతడు తెలుసుకోలేకపోయాడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో సబ్ మెరైన్ యింజన్ మీదుగా వున్న అద్దం పక్కకు ఓ గొలుసు, అయస్కాంత క్షేత్రం వున్న రాడ్ తో వేలాడుతూ కనిపించింది.

అంతే. విక్టర్ అదిరిపడ్డాడు! అవును, ఖచ్చితంగా అది కపాడియా ఏర్పాటు చేసిన అయస్కాంత క్షేత్రమున్న రాడ్! ఇక్కడికెలా వచ్చింది? పైనుంచి లోపలికి యెవరు వేలాడతీశారు?

కపాడియా, సందీప్ కూడా స్పాట్ కి చేరుకున్నారా? వాళ్ళకి బోట్ ఎలా దొరికింది? ఏదైనా స్టీమర్ నించో, షిప్ నించో గొలుసు వేలాడతీశారా? చిత్రంగా వుందే!

ఇప్పుడు తనేం చెయ్యాలి? వాళ్ళనికూడా తనతో కలుపుకోవాలా? సరాసరి జలాంతర్గామిని ఆ గొలుసు వేలాడే దిశలో ఉపరితలంమీదికి తీసుకుపోతే, వాళ్ళు కనిపిస్తారు.

కాని....కాని....విక్టర్ మనసు అందు కంగీకరించలేదు. అతనిలో స్వార్థం బుసకొట్టింది. వాళ్ళకి తను కనపడకూడదు. తను బంగారానికి అతి సమీపంలో వున్నాడు జలాంతర్గామిలో.

వాళ్ళు చాలాదూరంగా, ఎక్కడో సముద్రంమీద

వున్నారు. తనకున్న అవకాశాలు వాళ్ళకిలేవు! తను బాక్స్‌లను కళ్ళతో చూడగలడు. కొద్దినిమిషాల్లో వాటిని స్వాధీనం చేసుకోగలడు.

విక్టర్‌లోని స్వార్థమే గెలిచింది!

జలాంతర్గామి ఉపరితలానికి రెండు మూడుసార్లు అయస్కాంత రాడ్ తగిలింది, కాని బలమైన గాజు తప్ప ఇనుము లేకపోవటంవల్ల రాడ్‌కి అతుక్కోలేదు.

కాని విక్టర్ కన్నా ముందే ఆ బాక్స్‌లను మరో జలాంతర్గామి అన్వేషిస్తూ వాటికి బాగా సమీపంలోకి చేరుకున్నదనిగాని, ఆ జలాంతర్గామికి సారధ్యం వహిస్తూన్న వ్యక్తి అతనికి అత్యంత సన్నిహితుడనిగాని విక్టర్‌కి మరో గంట తర్వాత గాని తెలియలేదు.

15

సందీప్ చాలా కష్టంమీద స్టీరింగ్ కంట్రోల్ చేయగలిగాడు.

ఎందుకో తెలియదు, అంత ఉధృతంగా క్రిందినుంచి అలలు లేచి పడవ తలక్రిందులయ్యే పరిస్థితి సంభవించింది. ఇంతవరకు తుఫాన్‌లోకూడా తలక్రిందులు కాకుండా నిల్చిన పడవ, తుఫాన్ తగ్గిపోయాక విపరీతంగా ఊగిసలాడటానికి కారణమేమిటో అతనికి అంతుబట్టలేదు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో తమ పడవ కిందుగా సముద్ర గర్భంలో ఒకేసారి నాలుగు జలాంతర్గాములు తీవ్రమైన అన్వేషణలో వున్నాయని గాని, ఆ కారణం చేత నీటి అంతర్భాగంలో విపరీతమైన అలజడి పుట్టి తమ పడవని ఊపివేసిందనిగాని అతనికి తెలియదు.

సరిగ్గా అప్పుడే గోల్డు డిటెక్టర్లోని రెడ్ బల్బ్ వెలి

గింది. మళ్ళీ పీప్ .... పీప్ ....శబ్దాలు రావటం మొదలయ్యింది. సందీప్ ఆనందంతో చిన్నగా ఈలవేశాడు.

“వెరీగుడ్! మనం రాంగ్ ట్రాక్‌లో పోవటంలేదు. కరెక్టుగానే పోతున్నాం” అన్నాడు నిరంజన్‌తో.

నిరంజన్ తలూపి, “అసలు ఈ పడవ ఎవరిది? దీంట్లోని మనుషులేమైపోయుంటారు?” అనడిగాడు.

ఇంత పిచ్చివాడివేమిటన్నట్టుగా అతనివంక చూశాడు సందీప్. “తుఫాన్ అలలు యీ పడవను ఎత్తిపడేసి వుంటాయి. అప్పుడు యిందులో ప్రయాణిస్తూన్న వాళ్ళు ఎగిరి సముద్రంలో పడిపోయివుంటారు. సముద్రపు నీరు ఇంజన్‌లోకి ప్రవేశించి ఇంజన్ ఆగిపోయింది. కంట్రోల్ లేని పడవ అలలమీద యిష్టం వచ్చినట్టు ప్రయాణం చేస్తూ మన కళ్ళబడింది” అన్నాడు.

అయ్యుండవచ్చునన్నట్టు తలూపి, “ఇంతకూ యీ పడవలో యెవరు ప్రయాణంచేసి వుంటారు?!” అని యింకా యేదో అనబోతుంటే సందీప్ కోపంతో అరిచాడు.

“ఇక యిలాంటి పనికిమాలిన ప్రశ్నలువేసి నా బుర్ర పాడుచేయకు” అంటూ కసురుకున్నాడు.

నిరంజన్ మాట్లాడలేదు.

16

రాజుకి రొట్టెలు తిన్నాక సత్తువ వచ్చింది. వేడి పుట్టింది, నెగడు దగ్గర కూచున్న కాసేపటికి, బాగా రిలాక్సయ్యాడు. తనని ఫ్రీగా వదిలేసినట్టు కనిపించినా, తను వాళ్ళ బందీ అని అతను గ్రహించటానికి మరో అర గంట పట్టింది.

నెగడు దగ్గర్నుంచి లేచి, పక్కనున్న కేబిన్ వైపు

వెళుతుండగా అతని చెవులపడ్డాయి కొన్ని మాటలు. అందులో కెప్టెన్ గొంతు స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది. అయితే అతనిప్పుడు ఆంగ్లంలో మాట్లాడటంలేదు. అందుకని తనకి ఆ మాటలు పూర్తిగా అర్థంకాలేదుగాని కొన్ని మాటలు స్పష్టాస్పష్టంగా వినిపించాయి.

అందులో 'సబ్ మెరైన్' అన్న మాట బాగా అర్థం అయింది. అవతలి వ్యక్తి కూడా ఆ మాట నే ఉచ్చరించటంతో అతని అనుమానం బలపడింది.

తను వాళ్ళకి గోల్డు బాక్స్‌ల గురించి వివరాలు చెప్పేశాడు. సబ్ మెరైన్స్‌లో ఆ స్పాట్‌కి బయల్దేరుతున్న సంగతి అవతలి వ్యక్తి కెప్టెన్‌తో చెప్తుండి వుండాలి!

అంటే, భారత ప్రభుత్వ జలాల్లోకి ఆ విదేశీయులు తమ జలాంతర్గాముల్లో బయల్దేరి వెళుతున్నారా? సరిహద్దుల్లో భారత నౌకాదళాలు జలాంతర్గాముల జాడ కనిపెట్టలేవా? బహుశా వాళ్ళ కళ్ళుగప్పి బార్డర్ దాటేస్తారా?

కెప్టెన్‌తో మాట్లాడి వాళ్ళ అభిప్రాయాన్ని గ్రహించాలి! వాళ్ళ ప్లాన్ ఏమిటో వాళ్ళ చేత నే చెప్పించాలి!

అంతలో కెప్టెన్ అటుగా వచ్చి రాజుని చూసి చిర్నవ్వుతో, "మీకిక్కడ సౌకర్యంగా వుందా?" అంటూ చాలా సౌమ్యంగా అడిగాడు ఆంగ్లంలో.

రాజు చిర్నవ్వుతో తలూపి, "మా దేశానికి వైర్లెస్ మెసేజ్ పంపుతామన్నారు, పంపారా?" అనడిగాడు.

కెప్టెన్ ఒక్క క్షణం గతుక్కుమని, అంతలోనే సర్దుకొని "ఎ్ఎస్! పంపాం, పంపాం!" అన్నాడు.

"నన్ను మా దేశపు జలాల్లో వదిలిపెడతామన్నారు. నేనిక వెళ్ళవచ్చునా?" అడిగాడు రాజు.

అంతవరకు చిర్నవ్వులు చిందిస్తూన్న కెప్టెన్ ముఖం సీరియస్ అయిపోయింది. "ఎందుకంత తొందర? పంపించేస్తామని అన్నాం కదా!" అన్నాడు.

"అవుననుకోండి. నేను అర్జంటుగా వెళ్ళాలి. భార్యా పిల్లలను చూడాలి. దయచేసి ...."

కెప్టెన్ ముఖంలో మొట్టమొదటి సారిగా కర్కశత్వం చోటు చేసుకున్నది. "మిస్టర్! ఇక్కడున్నంత కాలం నువ్వు మా చెప్పుచేతల్లోనే వుండాలి! నువ్వు చెప్పిన యిన్ఫర్మేషన్ కరెక్టేనని మేము నిర్ధారణ చేసుకోవాలి కదా! నేను మొదట్లోనే చెప్పాను. నువ్వు చెప్పిన విషయం నిజమని కన్ఫర్మ్ అయినాక నే నిన్నొదలి పెడతామని!" అన్నాడు.

రాజు పరిస్థితులు మారటం గుర్తించాడు. "ఇంతకీ.... మీరే దేశస్థులు? ఈ సముద్రజలాలు యే దేశానికి చెందినవి?" అడిగాడు.

"అవసరమయినపుడు నువ్వే తెలుసుకుంటావు" అంటూ కెప్టెన్ చరచర వెళ్ళిపోయాడు.

రాజు ఆలోచనలో పడిపోయాడు.

17

విక్టర్ ఉలిక్కిపడ్డాడు.

సబ్ మెరైన్ మీద బలంగా దెబ్బలు పడుతున్నాయి. ఒక్కసారిగా అనుకోని ఈ దాడికి ఉక్కిరిబిక్కిరై పోయాడు విక్టర్.

తేరిపార చూశాడు. అదిరిపడ్డాడు.

తిమింగిలంవంటి భారీ శరీరంతో వున్న జలచరం తోకతో జలాంతర్గామిమీద బలంగా మోదుతున్నది.

జలాంతర్గామి అటుయిటు విపరీతంగా వూగిపోతోంది.

విక్టర్ ఆ జలచరం బారినించి యెలా తప్పించుకోవాలో తెలీక తికమకపడ్డాడు.

దానిపై కాల్పులు సాగించాలంటే రివాల్వర్ పట్టేటంత మేరయినా జలాంతర్గామి తలుపు తెరవాలి. ఆ మరుక్షణం జలాంతర్గామి లోపలికి నీరు ప్రవేశిస్తుంది! నీటితో నిండిపోతే మళ్ళీ దాన్ని బయటికి డ్రెయిన్ చేయాల్సి వుంటుంది. పంప్ సెట్ ఎటాచ్ చేయబడి వున్నది. కాని దాన్ని ఆపరేట్ చేయాలంటే సమయం వృధా అవుతుంది.

తిమింగిలంలా వున్న ఆ జలచరం మరింత గట్టిగా గ్లాసుమీద మోదుతున్నది!

తను కాల్పులు సాగించకపోతే మరికొద్ది నిమిషాల్లో అది గాజు తలుపుల్ని బద్దలు కొట్టేస్తుంది! ఇక తనకి నిధిని చేరుకొనే అవకాశం శాశ్వతంగా తప్పిపోతుంది!

ఆ జలచరం మరింత గట్టిగా మోదుతున్నది! ఇక కొద్ది క్షణాల్లో సబ్ మెరైన్ తుక్కు తుక్కయిపోయేలా వున్నది. అంత దృఢంగా వున్నది దాని దెబ్బ!

విక్టర్ యిక ఆలస్యం చెయ్యలేదు.

రివాల్వర్ పొజిషన్‌లో పట్టుకున్నాడు. తూటాల బెల్టు నడుముకి కట్టుకున్నాడు. తలుపు కొద్దిగా తెరిచి దాని సందులో రివాల్వర్ వుంచి ఆ జలచరంమీద కాల్పులు సాగించాడు.

అది కోపంతో ఘూర్ణిల్లింది. తోకతో మరింత బలంగా సబ్ మెరైన్‌ని బాదింది. అద్దం చిట్లింది. ఆరు తూటాలు ఖర్చయిపోగానే మళ్ళీ వెంటనే లోడ్ చేసి మళ్ళీ కాల్చాడు విక్టర్.

ఆ జలచరం రెట్టించిన కోపంతో గాజు తలుపులమీద

బలంగా మోదుతూనే వున్నది.

తన తూటాలు వ్యర్థమైపోతున్నందుకు ఓపక్క బాధ, మరోప్రక్క సబ్ మెరైన దెబ్బతినేస్తుందనే ఆత్రుత, ఇంకోపక్క నీళ్ళు మెల్లిగా సబ్ మెరైన్ బాడీలో నిండిపోయి ఇంజన్ మునిగిపోయే పరిస్థితి ఎదురైనందుకు దుఃఖం ఒక్కసారిగా అతడ్ని పిచ్చివాడ్ని చేశాయి.

పట్టు వదలకుండా దాని శరీరం నిండా గుళ్ళవర్షం కురిపిస్తూనే వున్నాడు విక్టర్. సబ్ మెరైన్ చుట్టూ యెటు చూసినా ఆ జలచరం శరీరం నుంచి స్రవిస్తూన్న ఎర్రటి రక్తం! బీభత్సంగా వున్నదా దృశ్యం.

జలచరం ఈసారి శక్తినంతా కూడదీసుకుని ఒక్కసారిగా సబ్ మెరైన్ అద్దాలను పగలగొట్టేసింది. విక్టర్ పిచ్చికోపంతో దాన్ని కాలుస్తూనే వున్నాడు.

చివరికి ఆ జలచరం తపతప కొట్టుకుంటూ ఆఖరిశ్వాస విడిచింది.

సబ్ మెరైన్ ఇంజన్ లోపలికి నీళ్ళు వెళ్ళిపోయాయి. ఇంజన్ గరగరమని చప్పుడు చేసి చటుక్కున ఆగిపోయింది.

పరిస్థితి ఒక్కసారిగా తారుమారైపోయినందుకు విక్టర్ పిచ్చివాడయిపోయాడు. రత్నాలు, వజ్రాలు వున్న ముఖమల్ పెట్టెను గుస్సుల్లో దాచుకున్నాడు. అక్సిజన్ సిలిండర్ని మళ్ళీ నడుముకి కట్టేసుకున్నాడు. డైవింగ్ డ్రస్ వేసుకున్నాడు.

సబ్ మెరైన్ ఇంజన్ దగ్గరకు వెళ్ళి పరీక్షించాడు. ఇంజన్ స్టార్ట్ చేయటానికి ప్రయత్నించాడు. లాభంలేకపోయింది. అప్పటికి మూడొంతులు పైగా మునిగిపోయింది ఇంజన్ వున్న కేబిన్.

విక్టర్ మేప్‌ని చుట్టి నడుము దగ్గరున్న వాటర్ ప్రూఫ్ క్లాత్‌లో దాచుకున్నాడు. పెట్టె భద్రంగా వుందో లేదో చూసుకుని, నీటిలోకి దూకాడు. వేగంగా ముందుకు ఈదుకుంటూ వెళ్ళసాగాడు.

మాస్క్‌కి అమర్చివున్న హెడ్‌లైటులో దారి వెతుక్కుంటూ, దిశను గుర్తుపెట్టుకుంటూ తూర్పువైపు ఈదుకుంటూ వెళ్తున్నాడు, దృఢనిశ్చయంతో.

18

"అదేదో సబ్‌మెరైన్! ప్రొజెక్షన్ కనిపిస్తోంది, చూడు!" అన్నాడు గస్తీదళం కెప్టెన్, సార్జంట్‌తో.

"ఎస్‌సర్! డెఫినెట్లీ యిటీజ్ సబ్‌మెరైన్!" అన్నాడు సార్జంటు పరీక్షగా చూస్తూ.

భారతజలాల సరిహద్దుల్లో వున్న షిప్ డెక్ మీద నుంచి పరీక్షగా చూస్తున్నారు కెప్టెన్, సార్జంట్ లిద్దరూ. ఏదియూ గుర్తించటంకోసం నీటి ఉపరితలంమీదికొచ్చి మళ్ళీ నీటి అడుగుభాగానికి విక్టర్ తన సబ్ మెరైన్‌ను నడుపుకుపోతుండగా గస్తీదళం కెప్టెన్ కళ్ళబడింది మెరైన్.

"సో. లెటజ్ ఫాలో దట్ సబ్‌మెరైన్! శత్రు దళాలు ఏదైనా కుట్ర చేస్తూవుండొచ్చు. లెటజ్ అటాక్ విత్ అవర్ ఫోర్స్!" అన్నాడు కెప్టెన్.

సార్జంట్ అప్పటికప్పుడు భారత నేవీదళానికి చెందిన సబ్‌మెరైన్‌లో సిబ్బందితో బయల్దేరాడు. ముందు విక్టర్‌ది, వెనుక బాగా దూరంగా భారత నేవీకి చెందిన సబ్‌మెరైన్ నడుస్తున్నాయి.

అలా పదిహేను నిముషాలు గడిచాయి.

"కాల్పులు వినిపిస్తున్నాయి గమనించావా?" అన్నాడు కెప్టెన్ సార్జంటుతో.

సార్జంటు తలూపాడు. "ఆ సబ్ మెరైన్‌లోని వ్యక్తులు సాగిస్తూ వుండాలి! వాళ్ళకు వేరే యెవరో యెదురుపడటమో, లేక షార్క్, తిమింగలమో యెటాక్ చేసి వుండాలి! తోకతో కొడ్తున్న శబ్దం కూడా స్పష్టాస్పష్టంగా వినిపిస్తోంది" అన్నాడు.

తక్కిన సిబ్బంది కూడా ఆ శబ్దాలు విన్నారు.

మరో పదినిమిషాల తర్వాత శిథిలమయిపోయిన సబ్ మెరైన్, చచ్చిపడున్న జలచరం కనిపించాయి వాళ్ళకు.

సార్జంట్ సిబ్బందిని ఎలర్ట్‌గా వుండమని హెచ్చరించి సబ్ మెరైన్‌ని సమీపించాడు—కాని అక్కడ యెవరూ లేరు—శవాలు తప్ప.

"వాట్? రియల్లీ యింట్రస్టింగ్!" అన్నాడు కెప్టెన్ సార్జంటుతో.

దూరంగా యీదుకుంటూ వెళ్తున్న విక్టర్ అస్పష్టంగా కనిపించాడు.

"స్పీడప్....! అతన్ని పట్టుకోవాలి!" అన్నాడు కెప్టెన్.

నేవీ సబ్ మెరీన్ వేగంగా నీటిలో ప్రయాణిస్తోంది. మరి కాస్సేపట్లో విక్టర్ దొరికిపోతాడనగా ఎక్కడ్నుంచో సబ్ మెరీన్ ఇంజన్ శబ్దాలు వినిపించాయి.

కెప్టెన్ శ్రద్ధగా విని, "ఎస్. ఆ శబ్దాలు బార్డర్ నుంచి వినిపిస్తున్నాయి" అన్నాడు.

గన్స్‌తో అందరూ పొజిషన్‌లోకి వచ్చేశారు.

అంతకంతకు ఇంజన్ శబ్దాలు దగ్గరయ్యాయి.

19

రాజు డెక్ మీద కాలు గాలిన పిల్లిలా తిరుగుతున్నాడు.

ఈపాటికి వీళ్ళసబ్ మెరైన్స్ బయల్దేరిపోయివుంటాయి. ఈ విషయం భారత నేవీ బార్డర్ సెక్యూరిటీ దళానికి తను చేర్చగలిగితే యెంత బావుండును! ఇప్పటికే తను రెండుసార్లు తప్పటడుగులు వేశాడు. దాన్ని యిప్పటి కయినా సరిదిద్దుకుంటే బావుంటుంది!

రాజు చుట్టూ పరిశీలనగా చూశాడు.

ఒకరిద్దరూ తప్ప తక్కినవాళ్ళు నిద్రమత్తులో జోగుతున్నారు, తెల్లవారుఝాము నిద్ర! వాచ్ చూసుకున్నాడు.

నాలుగు గంటలయింది.

మెల్లగా తను విప్పిన డైవింగ్ డ్రస్ వేసుకున్నాడు. సిలిండర్ వీపుకి కట్టుకున్నాడు. మెల్లగా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ ఇంజన్ పక్కగా వున్న గొలుసు దగ్గరకు నడిచాడు.

కెప్టెన్, మరికొందరు సిబ్బంది డెక్ కి ఆ చివర వున్నారు. ఇదే సరైన అదను.

గొలుసు నిచ్చెనమీదుగా మెల్లిగా నీటిలోకి దిగాడు రాజు. భారత సెక్యూరిటీ స్టాఫ్ ఎక్కడుంటుందో తనకి తెలియదు. అయినా వాళ్ళు కూడా యిదే బార్డర్‌కి వ్యతిరేక దిశలో వుండాలి కదా! అదే బండ గుర్తు అతనికి.

నెమ్మదిగా నీటి ఉపరితలంమీదనుంచి కొద్దిగా అడుగు భాగానికి జారి అప్పుడు ఈదటం మొదలు పెట్టాడు. అండర్ వాటర్లో ఈదటానికి వీలైన డ్రస్ అది. అందుకే

తనకు సర్వకాల సర్వావస్థలందు ప్రాణం కాపాడుకోవ టానికి వీలవుతోంది.

సిలిండర్ నించి సరఫరా అవుతున్న ఆక్సిజన్ పీల్చు కుంటూ జాగ్రత్తగా పరిసరాలను గమనించుకుంటూ బార్డర్ చేరుకుంటున్నాడు.

అతను తప్పించుకుపోయిన పదినిమిషాలకు కెప్టెన్, రాజు లేకపోవటం గమనించాడు. తన సిబ్బందిమీద పెద్దగా అరుస్తూ కేకలు పెట్టాడు.

మరుక్షణం నీటిపైకి కాల్పులు సాగించారు. కాని అప్పటికే రాజు చాలాదూరం వెళ్ళిపోయినట్లు వాళ్ళకు తెలియదు.

రాజుకి దూరంగా యేదో షిప్ కనిపించింది. అతనికి ప్రాణం లేచివచ్చింది. ఇప్పుడు సర్ఫేస్ మీద ఈదుకుంటూ వెళ్తున్నాడు. బార్డర్ చూడాలంటే నీటిలోపల ఈదు కుంటూ వెళ్తే తెలియదు. అందుకే ఉపరితలంమీద ఈదు కుంటూ పది నిమిషాల్లో షిప్ చేరుకున్నాడు.

షిప్ డెక్ మీద భారత నేవీదళం అతనికి కన్నుల పండుగ చేస్తూ కనిపించింది.

తనని శత్రువనుకొని కాల్చేసే ప్రమాదమున్నది. అందుకని ముందుగానే మిత్రుడనని తెలియచెప్పటం కోసం లోపల ధరించిన బనియాన్ చించేసి వాళ్ళకి కని పించేలా ఎగరేశాడు.

అవతలినుంచి వాళ్ళు గుర్తించినట్టు సంకేతం అందింది! వాళ్ళుకూడా తెల్లటి గుడ్డ ఎగరేస్తూ అతన్ని రిసీవ్ చేసుకున్నారు

మిత్రత్వానికి తెలుపును సంకేతంగా వాడతారని విక్టర్ ఓసారి తనతో చెప్పాడు. సమయస్ఫూర్తితో

వ్యవహరించాడు రాజు.

భారత సెక్యూరిటీ దళం అతన్ని షిప్ మీదికి చేరు కున్నది.

20

ఒక్కసారిగా రెండు పక్కలనుంచి తమ పడవమీద దాడిచేసిన రెండు పడవలని చూసి సందీప్ ఉలిక్కి పడ్డాడు.

వాళ్ళు భారత నేవీదళానికి చెందిన సెక్యూరిటీ గార్డ్స్!

"హేండ్సప్!" అంటూ రెండు పడవలనించీ హెచ్చ రికలు వినిపించాయి.

సందీప్ తో బాటు, నిరంజన్ కూడా చేతులు ఎత్తి నించున్నారు. సందీప్ ఎడమ చేత్తో స్టీరింగ్ కంట్రోల్ చేస్తున్నాడు.

"అయామ్ నేవీ ఆఫీసర్ సందీప్! మేము విహారార్థం ఈ పడవలో సముద్రం మీదికి వచ్చాం...." యేదో చెప్పబోయి త్రుళ్ళిపడి అటు చూశాడు సందీప్.

ఓ పడవలో రక్షకదళంతో బాటు రాజు నిల్చుని వున్నాడు. నిరంజన్, రాజుని ఆనందంగా చూస్తు న్నాడు. రాజు బతికే వున్నాడా? థాంక్ గాడ్! అను కున్నాడు.

రక్షకదళం సార్జెంట్ సందీప్ వంక తీక్షణంగా చూసి, "ప్రూవ్ యువర్ ఐడెంటిటీ ఎట్ సెక్యూరిటీ బార్డర్ లైన్!" అన్నాడు.

"ఓ.కే. సర్!" అన్నాడు సందీప్.

సెక్యూరిటీ గార్డ్స్ సందీప్ ని, నిరంజన్ ని తమ

పడవలో ఎక్కించుకొని భారత నేవీదళానికి చెందిన సెక్యూరిటీ బార్డర్ కి తీసుకువెళ్లారు.

21

ఎదురుగా వస్తూన్న మరో సబ్ మెరీన్ వంక గుడ్లప్పగించి చూస్తూ వుండిపోయాడు విక్టర్.

భారత నేవీ x సీదళానికి చెందిన జలాంతర్గామి యేమోనని పరికించి చూశాడు. x సీ దళానికి చెందినది కాదుగాని, భారత నేవీకి చెందినదే! బాంబే నావల్ బేస్ కి సంబంధించినది కాదు.

మరి ?

కేబిన్ వైపు చూసి అదిరిపడ్డాడు.

అతను జేమ్స్! విశాఖ పోర్టులో పనిచేస్తూన్న జేమ్స్. బాంబేనించి ట్రాన్స్ఫరయి వెళ్ళిపోయిన తమ అయిదుగురు మిత్ర బృందంలోనివాడు. అయిదోవాడు చనిపోయిన కపూర్.

జేమ్స్ దూరంనించే విక్టర్ని గుర్తించాడు.

మొదట ఎవరైనా శత్రువేమోనని రివాల్వర్ చేత్తో పట్టుకొని షూట్ చేయటానికి సిద్ధంగా నించున్నాడు కేబిన్లో. కాని అంతలోనే అతన్ని విక్టర్ గా గుర్తించాడు!

ఆ సబ్ మెరీన్ కి నీరు లోపల ప్రవేశించకుండా యేర్పాటున్నది! జేమ్స్ విక్టర్ని ఆ మార్గంగుండా లోపలికి చేరుకున్నాడు.

జేమ్స్ కాక మరో ముగ్గురున్నారు సబ్ మెరీన్ లో.

"హలో ఫ్రెండ్. యెలా వున్నావ్?" అంటూ మిత్రుని ఆలింగనం చేసుకున్నాడు జేమ్స్.

విక్టర్ ఆనందంగా అతన్ని హత్తుకొని, "ఇంత

అకస్మాత్తుగా ఇక్కడ యిలా కలుస్తామని అనుకోలేదు. వైజాగ్ నించి ఎప్పుడొచ్చావు? సబ్ మెరీన్ లో వస్తూన్న వేమిటి?" ప్రశ్నల వర్షం కురిపించాడు విక్టర్.

"నీకో అద్భుతం చూపిస్తాను, ఇలా రా!" అంటూ విక్టర్ని వెంటబెట్టుకొని లోపలి గదిలోకి తీసుకువెళ్లాడు జేమ్స్.

అక్కడ వరసగా యేడు నల్లని పెట్టెలు - ఐరన్ బాక్స్లున్నాయి. విక్టర్ సంభ్రమంగా చూస్తున్నాడు.

"ఇదేమిటో గ్రహించావా?" అడిగాడు జేమ్స్.

విక్టర్ ఆనందంతో చిన్న కేక పెట్టాడు. అవి బంగారంతో నిండి వున్న ఎనిమిది బంగారు పెట్టెల్లోని యేడు బాక్స్లు! బంగారంతో వున్న నల్లయినప్పెట్టెలు! గాడ్! జేమ్స్కెలా దొరికాయివి.

"ఆశ్చర్యపోకు ఫ్రెండ్! వీటికోసమే ప్రత్యేకంగా వైజాగ్ నించి వచ్చాను. నేను సబ్ మెరిన్ ఇంజనీర్ని కదా! ట్రెయినీస్కి శిక్షణ యిచ్చే మిషమీద మెరీన్ తీసుకొని మా ట్రయినీస్ ముగ్గుర్ని వెంటబెట్టుకొని యిక్కడికి వచ్చేశాను, వైజాగ్ పోర్టునించి.

నువ్వు గ్రహించే వుంటావు. బంగాళాఖాతంలో కూలిపోయిన జంబోజెట్ విరిగిన శిథిలాలతో బాటు అన్వేషణలో దొరికిన బంగారమున్న ఇనప్పెట్టె—అలనాడు మనం వెతికి వెతికి వేసారిపోయిన గల్ఫ నావలో చిక్కుకుపోయిన పెట్టెలో ఒకటని!

అందుకే వెంటనే బయల్దేరి వచ్చేశాను. నా అన్వేషణ ఫలించింది. పెట్టెలు నేనూహించిన స్పాట్లోనే దొరికాయి. వెంటనే మన ట్రెయినీస్ ముగ్గురి సాయం

లోను లోడ్ చేసేశాను.

కాని ఫ్రెండ్, వీటిలో మీ ముగ్గురికీ వాటా యిస్తాను. మన నలుగురికీ నాలుగు, మూడు వాటాలు ఈ ముగ్గురికే పంచుతాను. నేను మాట తప్పేవాణ్ని కాదు, స్నేహానికి ప్రాణం పెట్టేవాడిని ...ఓ.కే!?" అన్నాడు నవ్వుతూ జేమ్స్.

"మరి యిప్పుడెక్కడికి వెళ్తున్నావు?"

"వైజాగ్ .... ముందు సరుకు క్షేమంగా సురక్షిత ప్రాంతానికి చేర్చాలి కదా! ఆ తర్వాత వాటాలు."

"ఓ పని చెయ్యకూడదూ?"

"ఏమిటి?"

"నే నెలాగూ కనిపించాను కదా! సందీప్, కపాడియాల వాటాలు, నా వాటా—మూడూ నాకిచ్చెయ్యకూడదూ! నీకు బరువు తగ్గుతుంది!?" అన్నాడు విక్టర్ జేమ్స్ వంక నవ్వుతూ చూసి.

"ఓ.కే....ఓ.కే! విత్ ప్లజర్. కాని, ఎలా తీసుకు వెళ్తావు?"

"ముందు బొంబే పోర్టులో మూడు పెట్టెలు సురక్షితంగా దించేద్దాం. మనకి తెలిసినవాళ్లే కదా అందరూ!"

"నీ యిష్టం! ... అన్నట్టు నువ్వు సర్వీస్ వదిలేసి హైద్రాబాద్ వెళ్ళిపోయావు కదూ....మళ్ళీ యెప్పుడు వచ్చావిక్కడికి?"

"మూడు నెలల క్రితం మళ్ళీ సర్వీస్‌లో జాయినయ్యాను. నీకు రాయటం జాప్యం చేశాను."

జేమ్స్ నవ్వి, "అయితే నే నో విషయం కనిపెట్టాను, చెప్పనా?" అన్నాడు.

విక్టర్ తొట్రుపడుతూ చూసి, "ఏమిటది?" అన్నాడు.

"నువ్వుకూడా ఈ పెట్టెల గురించి అన్వేషిస్తూ ఇటు ఈదుకుంటూ వచ్చావు, అవునా?"

విక్టర్ పెద్దగా నవ్వేసి, "నీకు తెలివి అమోఘం! కరెక్టే! మరోసారి ట్రయిల్ చేసి, పెట్టెలు కనిపిస్తే కపాడియా, సందీప్‌ల సాయంతో మరోసారి వచ్చి తీసుకువెళ్ళాలనుకున్నాను. పేపరు వార్త చూసి, నీలాగే ఊహించాను. మనవాళ్ళిద్దరితోను సంప్రదించానుకూడా!" అన్నాడు.

"సరే, బొంబే పోర్టుకి నడిపించమంటావా?"

"ఆc! ఆలస్యం దేనికి? కాసేపట్లో తెల్లవారబో తోంది కదా!"

జేమ్స్ ట్రెయినీస్‌లో ఒకతనికి సూచన లిచ్చాడు. అతను సబ్‌మెరీన్‌ను బొంబే పోర్టు వైపుగా మళ్ళించాడు.

మరుక్షణంలో—

"మీ నలుగురు చేతులు పైకెత్తి ఆ మూలకు వెళ్ళి వరుసగా నించోండి!" అన్నాడు విక్టర్ కఠినంగా.

జేమ్స్‌తో బాటు తక్కిన ముగ్గురూ నిర్ఘాంతపోయి విక్టర్ వైపు చూశారు.

విక్టర్ చేతిలో పిస్తోలు నిగనిగ మెరుస్తోంది.

జేమ్స్ కదలబోయాడు.

విక్టర్ అరిచాడు. "కదలొద్దు. నిర్దాక్షిణ్యంగా కాల్చేస్తాను."

"విక్టర్, ఏమిటిది? హాస్యానికయినా హద్దులుండాలి!" జేమ్స్ ఏదో చెప్పబోయాడు.

"ఇది హాస్యానికాదు మైడియర్ ఫ్రెండ్! నిజం

గానే చెప్తున్నాను. మీరు నలుగురు వెంటనే సముద్రం లోకి దూకేసి, అదృష్టముంటే ప్రాణాలు కాపాడు కోండి. లేదా నా చేతుల్లో నిర్దాక్షిణ్యంగా ప్రాణాలు కోల్పోతారు!" విక్టర్ బెదిరించాడు.

"ఇది నీకు న్యాయంకాదు విక్టర్! కష్టపడింది మేమైనా నీకు షేర్ యిస్తామన్నాను. నువ్వు కోరినట్టే ముందు మీ పోర్టుకే మెరీన్‌ను నడిపిస్తున్నాను. నువ్వు వెన్నుపోటు పొడుస్తావా నన్ను?" జేమ్స్ ఆవేదనగా అన్నాడు.

"వెన్నుపోటు కాదు! దయతలచి మిమ్మల్ని ప్రాణా లతో వదిలేస్తున్నాను కదా? లేకుంటే కాల్చలేనా మిమ్మల్నందర్ని? క్విక్, తలుపుగుండా నీటిలోకి వెళ్ళి పోండి! జేమ్స్, జేబులో చెయ్యి పెట్టొద్దు. హేండ్సప్!" నలుగుర్ని రివాల్వర్‌తో కవర్ చేస్తూ అరిచాడు విక్టర్.

జేమ్స్, అతని ట్రెయినీస్ ముగ్గురు తలుపువైపు అడు గులు వేశారు.

22

భారతదేశానికి చెందిన కెప్టెన్, సార్జెంట్ సిబ్బందితో ఇంజన్ చప్పుడు వినిపిస్తున్నవైపు సబ్ మెరీన్‌లో సాగి పోయారు.

దూరంగా తూర్పుదిశగా సాగిపోతూ శత్రువుల సబ్ మెరీన్స్ రెండు కనిపించాయి.

"సార్, వీళ్ళు మన సముద్రజలాల్లోకి అక్రమంగా ప్రవే శిస్తున్నారు. నిస్సంకోచంగా ఆ మెరీన్స్‌ని కాల్చే య్యండి!" కెప్టెన్ ఆదేశించాడు.

అప్పటికి శత్రుదళాల సబ్ మెరీన్స్ కూడా వీళ్ళను చూసి, తొందరగా అటు బార్డర్ వైపు పారిపోవటానికి ప్రయత్నించాయి.

భారత నేవీదళం గుర్నేవర్షం కురిపించింది. ఆ రెండు సబ్ మెరీన్స్‌మీద, అవతల్నించి వాళ్ళు దాడి చేసేలోపల రెండు సబ్ మెరీన్స్‌ని నిర్దాక్షిణ్యంగా పేల్చేసింది భారత నేవీదళం.

విజయగర్వంతో బార్డర్ సెక్యూరిటీ షిప్ వైపు సాగిపోయింది సబ్ మెరిన్. ఇంతలోనే మరో సబ్ మెరిన్ వస్తున్న సూచనగా ఇంజన్ శబ్దం వినిపించింది.

కెప్టెన్ సార్జెంట్ ఒకరి ముఖా లొకరు చూసు చూసుకున్నారు.

సార్జెంట్ సిబ్బందివైపు చూసి "బి, ఎలర్ట్. మరో శత్రు మెరైన్ కావచ్చు!" అన్నాడు.

మెరీన్ దగ్గరపడింది.

"అరె, అది మన భారత నేవీకి చెందిన సబ్ మెరిన్! శిక్షణ కోసం ఉద్దేశింపబడిన మెరిన్ అది! మన బేస్ ది కాదు. మైట్ బి భ్రమం వై జాగ్!" అన్నాడు కెప్టెన్.

సరిగ్గా అప్పుడే విక్టర్, జేమ్స్‌ని వాళ్ళ ట్రెయినీస్‌ని రివాల్వర్‌తో బెదిరిస్తున్నాడు.

కెప్టెన్ అద్దాల్లోంచి అది చూశాడు. "దేరీజ్ సమ్ థింగ్ రాంగ్! దాన్ని చుట్టుముట్టండి!" అన్నాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే జేమ్స్ మెరుపులా వెనుతిరిగి విక్టర్‌ని యెగిరి తన్నాడు. అతని చేతిలోని రివాల్వర్ యెగిరి దూరంగా పడింది.

జేమ్స్ కిందపడిన రివాల్వర్ అందుకుని విక్టర్‌ని కాల్చబోయాడు. విక్టర్ నేలమీద దొర్లి జేమ్స్‌ని, కాళ్ళతో అతని కాళ్ళను పెనవేసి కిందకు లాగేశాడు.

సరిగ్గా అదే సమయానికి సెక్యూరిటీ సిబ్బంది చకచక ఆ మెరీన్ లోపలికి ప్రవేశించారు.

శేమ్స్, విక్టర్ చేతులు ముందుకు చాపి సెక్యూరిటీ సిబ్బందికి లొంగిపోయారు.

ఏడు పెట్టెల బంగారంతో, దోషులను తీసుకొని, భారత నేవీదళం సెక్యూరిటీ సిబ్బంది విజయోత్సాహంతో సెక్యూరిటీ షిప్ వైపు సాగిపోయింది.

—: అయిపోయింది :—